Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24.?99

De uitslag van de verkiezingen in de Ver. Staten

Amerikaanse Democraten hebben thans sterke overheersing in het CONGRES

Volgens Moskou is de uitslag een veroordeling van de politiek van Verenigde Staten en Gr. Brittannie

New York. — De zetelverdeling in het nieuwe Huis van Afgevaardigden was hedenmorgen: Democraten 283 — Republikeinen 151. Voor de twee resterende zetels, één voor Illinois en één voor Alaska is de uitslag nog niet bekend, Alaska stemt eerst op 25 november.

De stand voor de Senaat luidt: Democraten 62 zetels, Republikeinen 8 (gekozen werden 26 Democraten en 34 Republikeinen). Voor Alaska staan nog 2 zetels open.

Er zijn 24 Democraten en 8 Republikeinen tot gouverneur gekozen. Eén uitslag moet nog binnenkomen.

In het nieuwe Congres zullen 18 vrouwen zitting hebben, 2 meer dan in het vorige.

Een grote politieke verschuiving naar de Democraten heeft deze Amerikaanse partij de sterkste overheersing over het Congres gegeven sedert Roosevelts new deal uit de jaren dertig.

De samenstelling van de Senaat toont de grootste Democratische meerderheid sedert 1940, toen er 65 Democratische senatoren waren. In dat jaar werd Roosevelt voor de derde maal president.

De waarschijnlijke verhoudingen in het Huis van Afgevaardigden tonen de grootste Democratische meerderheid sedert 1936, toen de partij 333 zetels bezette. In 1940 telde men 267 zetels. In het huidige Congres, dat in januari zal worden vervangen, is de verdeling: Senaat 49 Democraten en 47 Republikeinen; Huis 235 Democraten en 200 Republikeinen.

De Democraten zijn van mening, dat de economische teruggang een grote faktor voor hun overwinning was, hoewel de verkiezingen niet op duidelijk omlijnde kwesties werd gevoerd. **Plaatselijke vraagstukken en persoonlijkheden speelden de voornaamste rol bij de verkiezingskampagnes.**

De Democratische leiders in het Congres hebben laten weten, dat zij voornemens zijn met het Republikeinse bewind samen te werken in het belang van het land.

Het blijkt, dat Nelson Rockefeller, de nieuwe gouverneur van de staat New York, zijn Democratische tegenstander Averell Harriman, met ruim drie miljoen stemmen heeft verslagen. Op zijn eerste officiële persconferentie herhaalde Rockefeller, dat hij van plan was de volle vier jaar van zijn mandaat aan te blijven. **Hij wordt echter beschouwd als een nieuwe kandidaat voor de presidentsverkiezingen in 1960.**

In New Hampshire is een vereniging opgericht, die zich tot taak stelt de pas gekozen Republikeinse gouverneur van New York te laten mededingen naar het presidentschap bij de verkiezingen in 1960.

President Eisenhower heeft gisteren op zijn wekelijkse persconferentie verklaard, dat hij zich niet zou laten ontmoedigen door de nederlaag, die de Republikeinse Partij bij de verkiezingen heeft geleden, en dat hij met kracht tot 1960 zijn politiek van „de juiste middenweg" met kracht zou voortzetten en zal blijven strijden tegen onnodige regeringsuitgaven, teneinde de inflatie en een verzwakking van de Amerikaanse economie het hoofd te bieden.

De president zeide verder, dat hij geen fundamentele verandering verwacht in de Amerikaanse buitenlandse politiek. **Hij verklaarde op de steun van de Democraten in het Congres te vertrouwen om de strijd van de vrije wereld tegen de bedreiging van het communisme voort te zetten.**

Eisenhower betoogde, dat de hulp aan het buitenland en de handel met het buitenland de fundamentele instrumenten van de Verenigde Staten moeten blijven om hun leiderschap in de vrije wereld te behouden. Hij waarschuwde nochtans tegen buitensporige uitgaven en weigerde te voorspellen in welke mate hij in dit opzicht steun van de Democratische meerderheid in het Congres verwacht.

President Eisenhower zeide op zijn persconferentie nog geen moeilijkheden te verwachten nu de Democraten hun meerderheid in beide huizen vergroot hebben. Hij zeide altijd al met een door de Democraten beheerst Congres gewerkt te hebben op een manier, die hij het best voor het land achtte.

Ondanks de nederlaag van zijn partij, scheen de president in een uitstekend humeur.

Persstemmen

De „New York Times" noemde de verkiezing van de Republikein Rockefeller een welkom politiek resultaat. Het blad beschouwt Rockefeller als een verfrissende persoonlijkheid.

De „New York Times" merkt ook op, dat de uitslagen een zwenking naar links te zien geven, waarbij de rechtse „oude garde" van de Republikeinse Partij tot vrijwel niets is gereduceerd.

Ook het merendeel van de Britse en Franse bladen konstateert het sukses van de liberale elementen, niet alleen in de Republikeinse Partij, maar ook bij de Democraten. **Ook is men het er over eens, dat president Eisenhower, hoewel hij zelf niet direkt in het geding was, door de grote nederlaag van de Republikeinen aan gezag heeft ingeboet.**

Volgens Radio-Moskou is de uitslag van de Amerikaanse verkiezingen een overweldigende veroordeling van de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten en Groot-Britannië.

De pers te Peking noemt de uitslagen van de verkiezingen een „fiasco voor de Republikeinen", maar meent, dat zij toch geen wijziging in de Amerikaanse regeringspolitiek zullen brengen, daar zowel de Democraten als de Republikeinen „aan de leiband van de Wallstreet lopen".

Nationalistisch-Chinese bladen spreken de hoop uit, dat de grote Democratische overwinning geen drastische wijziging zal brengen in de politiek der Verenigde Staten t.a.v. China. Maar vele regeringsfunktionarissen hebben in vertrouwelijke gesprekken laten doorschemeren, te vrezen, dat het nieuwe Congres druk zal uitoefenen, waardoor zich een geleidelijke verandering in de Amerikaanse politiek zou kunnen voltrekken.

De V.S. en de toestand op CUBA

Washington. — Op een vraag op zijn persconferentie naar de houding van de Verenigde Staten ten aanzien van de opstand op Cuba na de recente verkiezingen aldaar en de incidenten, waarvan bij die gelegenheid tal van Amerikaanse burgers het slachtoffer waren, volstond Eisenhower met het antwoord, dat zijn regering trouw zou blijven aan het beginsel van niet-inmenging in de aangelegenheden van dit land.

Hij zei evenwel, dat, aangezien de gebeurtenissen op Cuba Noordamerikaanse burgers raken, het de regering te Washington betaamt geëigende maatregelen te nemen.

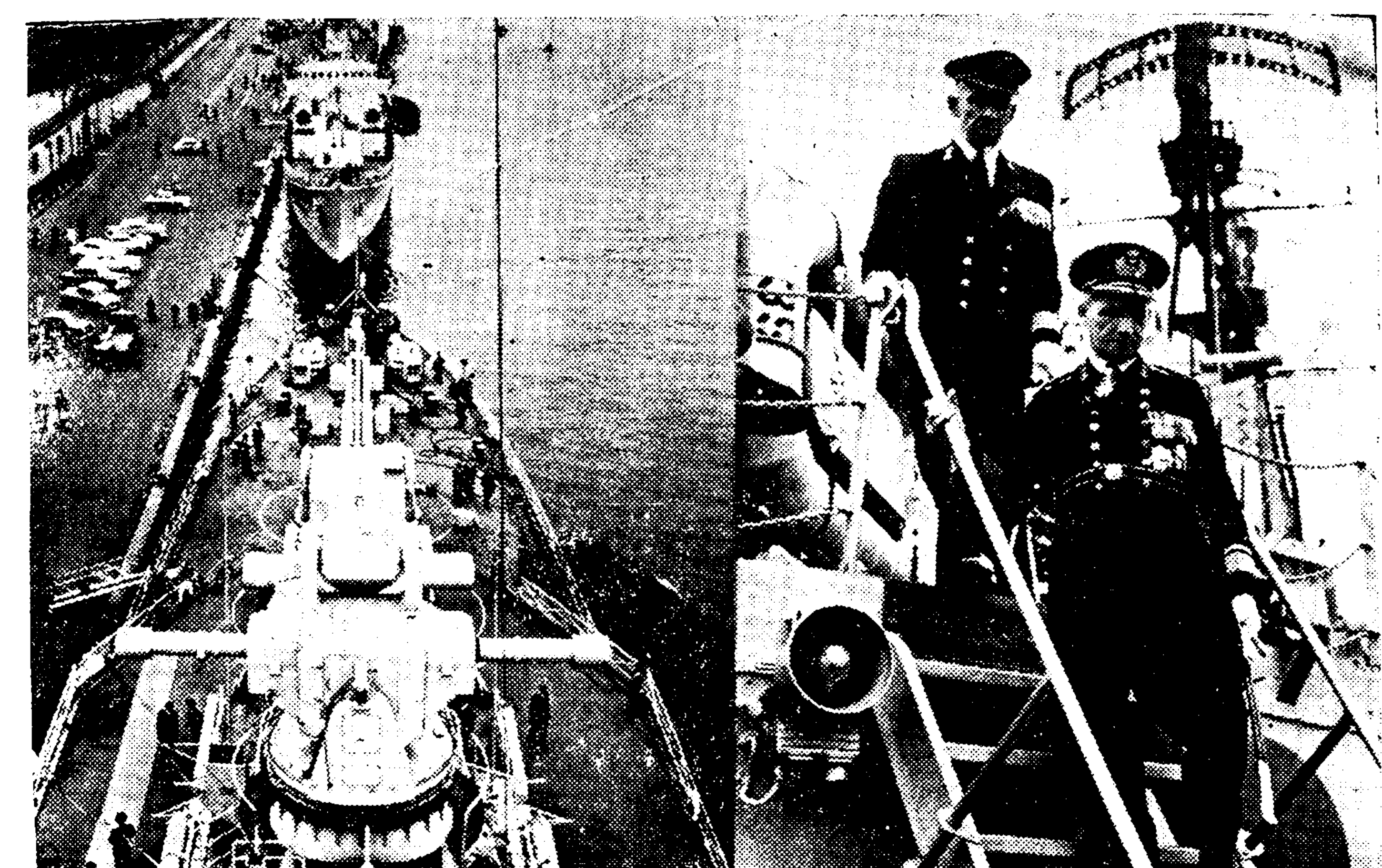
Uitgangsverbod voor Griekse jongelieden op CYPRUS

Nicosia. — Voor Griekse jongelieden van Beiderlei Kunne jonger dan 26 jaar is vanaf gisteren een uitgaansverbod van kracht geworden van 17 uur tot 5 uur 's morgens.

Deze maatregel is door de autoriteiten op Cyprus genomen uit represaille voor de bomaanslagen, die in de afgelopen drie nachten te Nicosia hebben plaats gehad.

Ook de NATO-raad is er niet in geslaagd de voorbereidingen voor een conferentie over de kwestie Cyprus tot een geslaagd einde te brengen. Ondertussen duren de strubbelingen voort en worden de problemen omvangrijker.

Nederlands vlootbezoek aan Kopenhagen ter gelegenheid van de 300e verjaardag van de slag in de Sont. Op de foto's: een overzicht van de Nederlandse schepen en een opname van vice-admiraal Propper, terwijl hij van boord gaat.

LARRAZABAL nog niet afgetreden

Caracas. — In tegenstelling tot geruchten, die in het buitenland de ronde doen, is de voorlopige president van Venezuela, Schout-bij-Nacht Wolfgang Larrazabal, die kandidaat is voor de presidentsverkiezingen op 7 november, nog niet afgetreden.

Vandaag, 6 november zal zijn kandidatuur door de partij van de republikeinse democratische unie bij het hoofdstembureau worden ingeschreven. Schout-bij-Nacht Larrazabal zal vermoedelijk zijn presidentiële functie niet neerleggen, alvorens op de kieslijst van de republikeinse democratische unie te zijn geplaatst.

Men meent te Caracas te weten, dat Larrazabal zijn functie voor het einde van de week zal overdragen aan Edgard Sanabra, een lid van de regeringsjunta.

Londen. — De Engelse oppositieleider, Gaitskell, is als leider van de Labourpartij en voorzitter van de parlementaire Labourfraktie herkozen.

Het nieuwste op cameragebied: een revolverkop met drie verschillende lenzen op een zakcamera, waarbij nog een drievoudige zoeker hoort.

Zal Rood China de nationalisten met gifgasgranaten beschieten?

Taipeh. — De chef van de nationalistisch-Chinese generale staf, generaal Wang Sjoe Ming, heeft te Taipeh verklaard, dat de Chinese communisten wellicht voorbereidingen treffen voor een beschieting der nationalisten met gifgasgranaten.

Hij zei dit naar aanleiding van de door Peking geuite beschuldiging, dat de nationalistische artillerie maandag dergelijke granaten had afgevuurd, waardoor veertien communistische militairen ernstig zouden zijn gewond.

Militaire deskundigen te Taipeh menen, dat de communistische bewering deel uitmaakt van de stelselmatig door Peking jegens Taipeh bedreven psychologische oorlogvoering.

AFP meldt uit Washington, dat de Amerikaanse minister van landsverdediging Neil McElroy, die gisteren aldaar van een bezoek aan het Midden- en Verre Oosten is teruggekeerd, op het vliegveld tegenover journalisten heeft verklaard dat de bewering van Peking, dat de Chinese nationalisten gifgasgranaten hadden afgevuurd, nergens op gebaseerd is en dat het de eerste maal is, dat hij iets dergelijks hoorde beweren.

Het Chinese communistische geschut is gisteren begonnen door middel van granaten pamfletten naar de Matsoe-eilanden te schieten. Aldus is door het nationalistische ministerie van defensie bekendgemaakt. In een halfuur tijd kwamen veertien van dergelijke granaten op de eilanden terecht.

Russische raketten?

Volgens het Amerikaanse tijdschrift „Missiles and Rockets" voorziet de Sowjet-Unie communistisch China van raketten voor middelgrote afstand, waarmee Formosa kan worden gebombardeerd.

Er is hierover overeenstemming bereikt kort voordat de communisten begonnen met de beschieting van Quemoy, aldus het tijdschrift.

De Chinezen zouden als tegenprestatie de Russen toestemming hebben gegeven op Chinees grondgebied proeven te nemen met raketten voor middelgrote en lange afstand.

DE CONFERENTIE TE GENEVE

Génève. — In het communiqué, dat vandaag na afloop van de vierde bijeenkomst van de conferentie over het stopzetten van proeven met kernwapens onder voorzitterschap van de Russische gedelegeerde is uitgegeven, wordt gezegd, dat de vergadering zich bezig hield met de behandeling van de ontwerp-overeenkomst over het stopzetten der proeven en de ontwerp-agenda, die door de Sovjet-Russische delegatie zijn voorgelegd, alsmede met de ontwerp-agenda, die door de delegatie van de Verenigde Staten is ingediend.

Illegale dundrukeditie van „Dr. ZJIVAGO" zal in Sovjet-Unie worden verspreid

Den Haag. — Zo spoedig mogelijk zal een illegale dundrukeditie ter verspreiding in de Sowjet-Unie van Boris Pasternak's „dr. Zjivago" verschijnen, zo werd in Den Haag op een persconferentie meegedeeld door E. J. Garamin, lid van het uitvoerend bureau van het verbond van Russische solidaristen, de anti-communistische wereldorganisatie van uitgeweken Russen.

De N.T.S. zal zoveel duizenden exemplaren van dr Zjivago laten drukken als er maar geld te vinden is. **Het boek zal worden verspreid onder reizigers en toeristen uit Rusland, Russische schepelingen en voorts langs kanalen, die thans ook gebruikt worden om lectuur illegaal in de Sowjet-Unie te verspreiden.**

Hij zinspeelde op kontrakten via de Expo met vier in Rusland werkende revolutionaire organisaties, waarmede de N.T.S. de verdere verspreiding van anti-communistische propaganda in Rusland ter hand gaat nemen, speciaal in de grote industriecentra. Ondanks de beloften van Chroesjtsjef wordt de revolutionaire geest onder de Russische intelligentia, boeren en arbeiders steeds groter, zo meent hij.

Eisenhower over Pasternak

In antwoord op een vraag zei president Eisenhower, dat hem de houding tegen de borst gestuit heeft, die de Sovjet-Russische regering aangenomen heeft tegenover de schrijver Boris Pasternak, aan wie de Nobelprijs voor letterkunde is toegekend. Hij verklaarde, dat de Soviet-Unie de schrijver er een verwijt schijnt te maken denkbeelden te hebben verkondigd, die niet overeenkomen met die der communistische leerstellingen. **Het is treurig, aldus de Amerikaanse president, te vernemen, dat het mogelijk is aan een scheppende geest zoals die van Pasternak te eisen zich neer te leggen bij de ideologie van de partij of liever niets te schrijven.**

Eisenhower zei voorts, dat het hem een genoegen zou zijn de Russische schrijver persoonlijk te ontmoeten, indien deze naar de Verenigde Staten zou komen.

Dodelijke microbe bij PLYMOUTH

Londen. — Engelse geleerden hebben in de zeeengte van Plymouth een microbe gevonden, die de zee bloedrood zou kunnen maken, ieder levend wezen in de zee zou kunnen doden en het water gevaarlijk zou kunnen maken voor de mens.

De microbe, een „dinoflagellate", is, naar men gelooft, de gesel, waarover gesproken wordt in het boek Exodus in het Oude Testament: „En alle water dat in de rivier was, werd tot bloed en de vissen, die in de rivier waren, gingen dood."

Mrs. Biddy Hepper, lectrice in de botanie aan de Bangor-universiteit in Wales, zei, dat de microbe alleen gevaarlijk was, als zij „blocide". De exemplaren, die tot nu toe in Engelse wateren gevonden zijn, bevinden zich „in knop".

Mrs. Hepper heeft hieraan toegevoegd: „Niemand heeft nog ooit kunnen ontdekken, welke de omstandigheden zijn, die het organisme ertoe brengen te bloeien, maar de situatie wordt zorgvuldig in het oog gehouden." Een andere geleerde, die zich met deze bedreiging van onze zeeën bezighoudt, dr Mary Parke van het „Plymouth Marine Laboratory" herinnerde eraan, dat de microbe in grote hoeveelheden gebloeid heeft langs de kust van Florida in de afgelopen Wereldoorlog.

In die periode stapelde de dode vis zich in grote hopen op langs de kust. Het zeewater werd toen zo gevaarlijk geacht voor de mens, dat hotels en scholen langs de kust werden gesloten.

Journalisten door de Paus in audientie ontvangen

Vatikaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft vanochtend een vijfhonderdtal journalisten in audiëntie ontvangen, die bij de kroning aanwezig zijn geweest. Hij sprak een klein kwartier lang op gemoedelijke toon met hen.

„Dikwijls, na een lange werkdag, vind ik het prettig de kranten te lezen, zeker nu zij zich zo bezig houden met wat hier gebeurt. Het is bv. erg interessant zoveel geheimen van het conclaaf te weten te komen", aldus zeide de Paus gekscherend.

Overigens waarschuwde hij, de waarheid nimmer geweld aan te doen. Men kan fouten maken en dingen schrijven, die niet juist zijn. Als dat te goeder trouw gebeurt, is het niet erg. Men moet kunnen zeggen: „Wat ik geschreven heb, komt uit mijn hart; het is eerlijk", aldus de Paus, die in het Frans sprak.

De nieuwe Amerikaanse „houwitsers" op QUEMOY

Taipeh. — Sinds de hervatting van de communistische beschietingen op 20 oktober j.l. heeft de nationalistische artillerie 81 stukken geschut, 30 geschutsstellingen en 18 munitie- of brandstof-depots van de Chinese communisten vernield, zo wordt in een communiqué van het nationalistische ministerie van defensie meegedeeld.

Militaire deskundigen schrijven deze suksessen toe aan de vergroting van de vuurkracht van het garnizoen op Quemoy, dank zij vooral de nieuwe Amerikaanse „Houwitsers", waarmee de nationalistische artillerie onlangs is versterkt.

Rectificatie

In de vijfde alinea van het redaktioneel stuk van gisteren is een storende drukfout ingeslopen. Deze alinea had moeten luiden:

„Hoezeer oog hebbend voor de bezorgdheid der ouders voor hun kinderen kunnen wij geen bewondering hebben voor het optreden van de desbetreffende ouders indien dit is geweest, zoals de berichten melden."

Tijdens de persconferentie op het Oostenrijkse Consulaat. Links de Heer Vizenetz, rechts de Heer Karner.

Spoedig Oostenrijkse HANDELS-TENTOONSTELLING op Curacao

Willemstad. — Gistermiddag werd ten kantore van de heer F. H. M. Karner, consul-generaal van Oostenrijk, door de handelscommissaris van Oostenrijk voor het Caraibische gebied, de heer Roderick C. Vizenetz, een persconferentie gehouden.

De Heer Vizenetz heeft zijn hoofdkwartier in Caracas en bezoekt periodiek de gebieden die onder zijn ressort vallen: de Caraibische landen met uitzondering van Cuba, dat onder New York valt.

De Heer Karner gaf een korte schets van de na-oorlogse ekonomische toestand van Oostenrijk, dat hij noemde, een dikwijls slecht begrepen land, dat zijns ondanks het slachtoffer werd van politieke omstandigheden. Na de oorlog werd het land door de „Grote Vier" in „zone's" bezet, waarbij het grootste deel van de Oostenrijkse industriegebieden in de door Rusland bezette zone viel. Tevens werd daardoor de toeristenindustrie — een van de hoofdmiddelen van bestaan voor dit land- belemmerd: men was bang voor de Russen.

Nadat in 1955 de bezetting werd opgeheven, gingen industrie en handel omhoog. In diverse landen werden handelscommissariaten ingesteld aan het hoofd waarvan een handelscommissie stond, onafhankelijk van diplomatieke en consulaire missies.

De Heer Vizenetz zeide dat het jammer is dat Oostenrijkse goederen in het Caraibsche gebied niet zulk een goede afzet hadden als verwacht mocht worden; te meer daar de Oostenrijkse industrie zeer veel „toeristen-goederen", zoals lederwaren, porcelein en glas, juwelen, camera's e.d. produceert en dit gebied bij uitstek een toeristengebied is. Verder heeft Oostenrijk enkele grote bromfietsfabrieken en levert het vele precisie-instrumenten en zware machinerieën.

In 1957 was de Oostenrijkse export naar het Caraibische gebied 6 miljoen dollar, waarvan 5,3 miljoen alleen naar Venezuela; dat terwijl deze in 1952 nog slechts een half **miljoen dollar bedroeg. De export** naar de Antillen kwam in 1957 op 100.000 dollar.

Voor de wereldoorlog was de handel grotendeels gericht naar Oost-Europa, doch tengevolge van de politieke verwikkelingen na de oorlog, moest men naar nieuwe markten uitzien.

De uitvoer naar Nederland bedroeg het vorig jaar 778 miljoen Oostenrijkse shillingen, terwijl de import uit dit land 619 miljoen shillingen beliep, zodat van een gunstige handelsbalans met Nederland gesproken kan worden.

Oostenrijk is wat de industrie betreft een nabootsing van Duitsland: men treft er ongeveer dezelfde industrieën aan; doch Oostenrijk heeft het voordeel dat het goedkoper is. Als toeristen-land staa Oostenrijk thans op de derde plaats.

In april van dit jaar is met groot sukses de „Eerste Oostenrijkse Handelstentoonstelling" gehouden.

Het ligt in het voornemen binnenkort ook op Curaçao zulk een tentoonstelling te organiseren.

LEZING IN CLUB J. P. F.

Willemstad. — Van het bestuur van de vereniging „SPES PATRIAE" vernemen wij dat er op hedenavond in de JPF club te Plantersrust een lezing zal gehouden worden door de hr. H. M. Lutchman. Hij zal spreken over „Suriname is Paramaribo plus X" en dit zal ongetwijfeld weer een interessante lezing worden. De heer Lutchman heeft nl. gedurende zijn laatste groot verlof de ogen en oren goed de kost gegeven en zal zijn indrukken over Suriname aan zijn vele landgenoten weergeven. De aanvang is om 8.15 p.m. en een ieder is van harte welkom.

St. Rose Hospitaal

Philipsburg. — Zondag 9 november a.s. zal ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van het St. Rose Hospital op St. Maarten een plechtige hoogmis van dankbaarheid worden opgedragen in de kerk van Philipsburg. Om 11.00 uur recipieert het bestuur in het hospitaal.

PLECHTIG TRIDUUM TE SOTO

Willemstad. — Ter gelegenheid van het Eeuwfeest van Lourdes zal er in de kerk van Soto een plechtig Triduum worden gecelebreerd.

Hedenavond om 19 uur is er plechtig Lof met preek van de Z.E. heer W. Ellis.

Morgenavond (vrijdag 7 november) om 19 uur zal er een plechtige heilige Mis worden gehouden met preek van de Z.E. heer dr H. de Graaf.

Zaterdag is er de hele dag gelegenheid tot biechten.

Zondag 9 november: 5.00 uur heilige Mis; 8.00 uur heilige Mis.

Politie-berichten

Om 23.00 uur gisteravond vond er een aanrijding plaats op het kruispunt de Ruyterkade Theaterstraat tussen twee personenauto's. De ene personenwagen rijdende over de De Ruyterkade verleende geen voorrang aan de personenauto rijdende over de Theaterstraat. Schade ƒ 1000.—.

—x—

In verband met de werkzaamheden aan het wegdek tussen de voormalige woning van Dr Frankel en Club Kwiek werd gisteren het verkeer door middel van peilen naar de Hamelbergweg gedirigeerd. Deze verkeersomlegging was bij de politie niet bekend. Hierdoor ontstond er in het spitsuur tussen twaalf en enen een grote stagnatie in het verkeer op het Brionplein en in de Breedestraat (O). Vooral omdat gisteren de scholen om 12.00 uur uitgingen.

Wie is de gelukkige?

nr	7182	ƒ 500.—
1e	7183	„ 25.000.—
nr	7184	„ 500.—
	(CURACAO)	
nr	9476	ƒ 400.—
2e	9477	„ 10.000.—
nr	9478	„ 400.—
	(CURACAO)	
nr	9406	ƒ 300.—
3e	9407	„ 5.000.—
nr	9408	„ 300.—
	(CURACAO)	
nr	9130	ƒ 200.—
4e	9131	„ 2.500.—
nr	9132	„ 200.—
	(CURACAO)	
nr	12259	ƒ 100.—
5e	12260	„ 1.000.—
nr	12261	„ 100.—
	(CURACAO)	

BIJZONDERE PRIJZEN: nr 12351 — 13146 — 14581 — 16043 — 18465.

PRIJZEN VAN ƒ 500,—: nr 159 — 346 — 486 — 847 — 1781 — 3012 — 3936 — 4643 — 5659 — 6120 — 7472 — 7955 — 8109 — 9724 — 9789 — 9887 — 10747 — 11815 — 12577 — 14155 — 13498 — 20500 — 21246 — 22764 — 23711.

PRIJZEN VAN ƒ 250,—: nr 985 — 2268 — 2559 — 2843 — 3978 — 4061 — 8475 — 3810 — 9638 — 10451 — 10582 — 11644 — 11753 — 13825 — 13933 — 14323 — 15928 — 17269 — 18839 — 19411 — 21201 — 21232 — 21780 — 23466 — 24811.

PRIJZEN VAN ƒ 100,—: nr 105 — 144 — 190 — 243 — 439 — 513 — 1040 — 1556 — 1640 — 1661 — 1948 — 2370 — 2376 — 2392 — 2661 — 2758 — 2882 — 2909 — 3309 — 3581 — 3695 — 4266 — 4480 — 4524 — 4537 — 4951 — 4987 — 5445 — 5463 — 5468 — 5778 — 6280 — 6524 — 6527 — 6683 — 6840 — 7055 — 7116 — 7434 — 7663 — 7873 — 7920 — 7934 — 8097 — 8245 — 8333 — 8380 — 8439 — 8484 — 8500 — 8532 — 8765 — 8892 — 8894 — 9194 — 10313 — 10390 — 10564 — 10891 — 10915 — 11191 — 11206 — 11245 — 11425 — 11852 — 11899 — 12012 — 12237 — 12297 — 12337 — 12500 — 12541 — 12629 — 12682 — 12987 — 13011 — 13017 — 13215 — 13315 — 13496 — 13538 — 13733 — 13920 — 14040 — 14087 — 14100 — 14252 — 14576 — 14585 — 14924 — 14992 — 15429 — 15518 — 16176 — 16621 — 16632 — 16655 — 16691 — 16787 — 17161 — 17201 — 17203 — 17282 — 17682 — 17921 — 18023 — 18278 — 18752 — 18894 — 19396 — 19516 — 19814 — 19938 — 20203 — 20293 — 20382 — 20659 — 20731 — 21188 — 21277 — 21879 — 22131 — 22244 — 22381 — 22677 — 23187 — 23342 — 23646 — 23757 — 24061 — 24163 — 24356 — 24633 — 24793 — 24904.

GEBOREN:

Robert Lawrence

S. G. Newton
A. F. M. Newton-Corthals
Barbara,
Gerry,
Steven

Maracaibo, 2 Nov., 1958

West-End
„Fire Down Below"
Om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia
„Carmen Jones"
Om 7 en 9 uur n.m.

Roxy
„La Valigia dei Sogni"
Om 7 en 9 uur n.m.

Caribe
„The Ride Back" om 8 uur n.m.

Baseball-Nieuws
Hedenavond om 19..30 uur in het Rif Stadion promotie-degradatie wedstrijd Rochester — Unidos.

J.P.F. Nieuws
Lezing van de heer Lutchman om 8.15 uur hedenavond.

—x—

— In de woonwijken Van Engelen, Cerrito, Dominguito en de Fokkerweg werden gisteravond door de politie 27 honden afgemaakt.

1908 ..... 9 NOVEMBER 1958

ST. ROSE HOSPITAAL te St. Maarten bestaat 50 Jaar

(Van een medewerker)

Het is 9 november 50 jaar geleden, dat het St. Rose Hospital op St Maarten werd opgericht. Na veel zorgen en teleurstelling slaagde de toenmalige pastoor van St Maarten, de Z.E. pater Van Gyswijk, eindelijk erin een huisje te kopen, waar de vermaarde dr Shaw zo af en toe een operatie verrichtte. Dat was in 1906 en het zou nog twee jaar duren, voor dat officieel kon worden overgegaan tot de oprichting van het hospitaal „Sta Rosa" „ten jare 1908 den 9den november". Op 14 december d.a.v. werd de eerste patiënt opgenomen en richtte men het eerste request aan het gouvernement voor subsidie.

Al heel gauw was dit huisje te klein en moest overgegaan worden tot verbouwing. Door aankoop van de omliggende huisjes was het mogelijk om in 1910 een zaal te bouwen, die plaats bood voor 18 bedden.

Zes jaar later in 1916 kwam er een operatie-kamer bij.

Deze snelle uitbreiding was noodzakelijk geworden, omdat er ook vele patiënten kwamen van de naburige eilanden, waar toentertijd nog geen hospitaal was en bovendien de roep over de bekwaamheid van dr Shaw al gauw verbreid was.

Bij het zilveren jubileum van het Sta Rosa-hospitaal in 1933 schreef men: „De gebouwen zijn nu te klein en moeten verbouwd worden of er dient naar een andere plaats te worden omgezien. Daarbij moet het moderner worden ingericht volgens de eisen en de mogelijkheden van de vooruitschrijdende geneeskunde."

Toen dit geschreven werd, bestonden er al de plannen voor een nieuw hospitaal en reeds de 14e juni 1934 werd door pastoor Speklé de eerste steen gelegd van het nieuwe hospitaal, dat nu zou verrijzen vlak tegenover het Zusterskonvent in de Frontstreet.

Zeven maanden later kon het nieuwe „St Rose Hospital", door de firma Albetam gebouwd, plechtig worden ingewijd door Mgr Verriet.

Het oude hospitaal aan de Backstreet is thans als tehuis voor Ouden van Dagen bij „Sweet Repose" in gebruik.

Bij deze gelegenheid prees Monseigneur de firma Albetam om het uitstekend werk door haar geleverd onder leiding van ir Stockmann en de heer Hartwigsen. Ook aan dr Spitzer bracht de bisschop dank voor zijn deskundige adviezen bij de bouw. Aan de gezaghebber verzocht Monseigneur Z. Exc. de Gouverneur innige dank te brengen voor de steun van het Curaçaose bestuur. Waar de bevoegde autoriteiten zo diep overtuigd waren van het grote nut van een ziekenhuis voor het algemeen welzijn der bevolking, kon met goede moed de toekomst van deze opzet tegemoet worden gezien. In het Engels voegde Monseigneur hier nog enkele woorden aan toe tot de bevolking en verzocht dit prachtige gebouw, dat zware financiële offers had geëist van het Vicariaat, wel te willen aanvaarden als een bewijs van de sympathie voor St Maarten.

In de jaren na de opening van het nieuwe hospitaal tot nu toe is er steeds naar gestreefd om aan de redelijke eisen van een modern hospitaal te voldoen. Lions en Rotary schonken enkele zeer noodzakelijke instrumenten.

Van het begin van de stichting af tot nu toe zijn als verpleegsters opgetreden de Eerw. Zusters Dominikanessen van Voorschoten, die een groot aandel — zo niet het grootste aandeel — hebben gehad in de bloei van het ziekenhuis.

Onder de bekende verpleegsters moeten zeker genoemd worden de Eerw. Zusters Agatha, Clara en Rodulfina. Zij zijn altijd geweest de ijverige, liefdevolle verpleegsters voor alle zieken, die in het hospitaal kwamen. Tot nu toe hoort men nog steeds haar namen noemen. Dankbaar erkennen vele Bovenwinders wat zij en alle andere Zusters voor hen gedaan hebben.

En „last but not least" moet hier vermeld worden de lekenverpleegster miss Angel Cagan, die nu reeds 20 jaar altijd met een opgeruimd gemoed de zieken verpleegt en door haar vriendelijkheid en ervaring van zovele jaren voor velen het ziek-zijn verlicht.

Indien wij na 50 jaar kunnen zeggen, dat men hier op St Maarten een hospitaal heeft, dat aan de moderne eisen van de geneeskunde voldoet, dan getuigt, dat van de bekwaamheid van de leiding en vooruitziende blik van al degenen, die in dit hospitaal leiding hebben gehad en nog hebben. In de bloei van het hospitaal heeft zeker de tegenwoordige dokter Tjon Si Fat een groot aandeel gehad. Zijn wetenschappelijke en technische bekwaamheden verzekeren een nog grotere opbloei van het hospitaal.

Moge Gods beste zegen rusten op al de werkers in het hospitaal Sta Rosa tot welzijn van St Maarten.

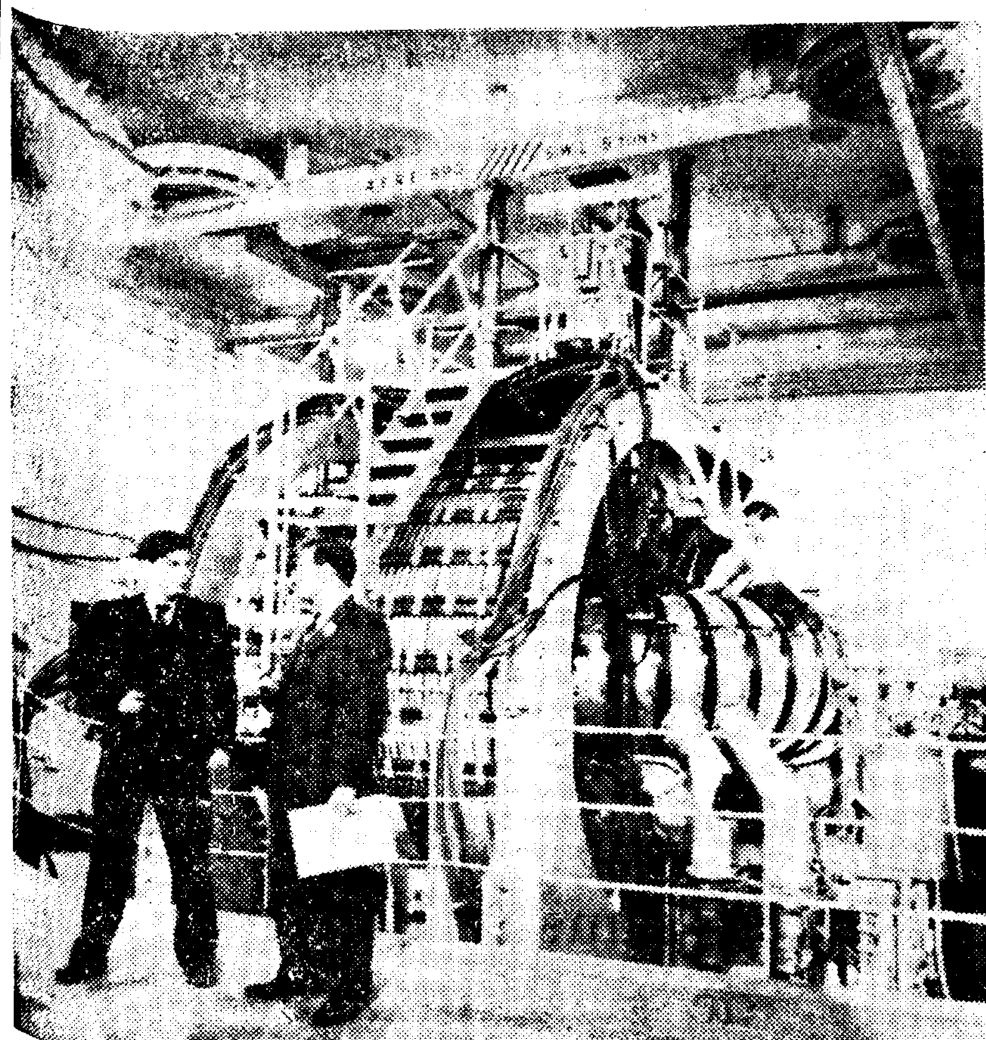
Het „ST ROSE HOSPITAL"

KERNFUSIE: *twee kernen worden één*

De vrijkomende warmte is voldoende om al het water van de zee te verdampen

Van een bijzondere medewerker

De meest spectaculaire mededeling die ons het laatste jaar bereikt heeft over de vooruitgang op het gebied van de kernenergie is ongetwijfeld de Brits-Amerikaanse mededeling geweest, waarin bekendheid werd gegeven aan hun experimenten met betrekking tot de kernfusie. Hoewel in de loop van de vorige maanden en zeer onlangs nog op de conferenties over de atoomenergie in Genève vermeld werd, dat de resultaten nog niet zo ver gingen als in eerste instantie werd gezegd, is het toch vrijwel zeker, dat binnen niet al te lange tijd de wetenschap de processen, die bij de kernfusie een rol spelen, onder controle zal hebben. Dat het daarna nog wel enkele decennia zal duren voordat deze resultaten in een vorm gegoten kunnen worden, die in de praktijk bruikbaar is, maakt het feit, dat men het proces van de kernfusie kan gaan beheersen, niet van minder betekenis.

Dr. R. S. Pease en R. Caruthers, twee onderzoekers bij de Zêta.

Wat gebeurt er nu bij een kernfusieproces? Twee deuteriumkernen worden samengesmolten tot één heliumkern. Een deuteriumkern bestaat uit één proton (dit is een waterstofkern en de kleinste positieve lading die men zich denken kan) en een neutron (dit is een neutraal deeltje en iets zwaarder dan een proton). Een deuteriumkern weegt iets minder dan drie en een half quadriljoenste gram (quadriljoen is een één gevolgd door vier en twintig nullen). Een heliumkern bestaat uit twee protonen en twee neutronen. Op het eerste gezicht zou men verwachten, dat een heliumkern even zwaar weegt als twee deuteriumkernen, doch merkwaardigerwijze is dit niet het geval. Twee deuteriumkernen wegen n.l. iets meer. Als nu onder bepaalde omstandigheden twee deuteriumkernen samengesmolten kunnen worden tot één heliumkern, dan zal er dus een zeer kleine hoeveelheid materie vernietigd worden en deze materie wordt omgezet in warmte-energie. Volgens Einstein zijn energie en materie n.l. aequivalent. Men kan materie omzetten in energie en omgekeerd.

Als men één gram materie volledig zou kunnen omzetten in energie, dan zou er een evengrote hoeveelheid warmte vrijkomen als bij de verbranding van 2.700 ton anthraciet. Dit is voorwaar geen kleinigheid.

Nu is het een gelukkig verschijnsel, dat onder normale omstandigheden twee deuteriumkernen zich nimmer zullen verenigen tot een heliumkern. Als dit namelijk wel het geval zou zijn, dan zou al het water uit de zee in een ommezien geheel verdampt zijn.

In water komt een betrekkelijk klein percentage deuterium voor (in 22 liter bevindt zich ongeveer één gram). De processen van de „kernversmelting" treden echter pas op bij een temperatuur van ongeveer 100 miljoen graden, waarbij men dan de beschikking moet hebben over zeer sterke concentraties van atoomkernen (plasma's geheten). Daarom heeft men ook reactors nodig, die in staat zijn dergelijke omstandigheden te realiseren en dit is dan ook de reden, waarom het nog wel enige decennia zal duren voordat het zover is, dat men aan toepassingen toe is, die geschikt zijn voor praktische doeleinden.

De kernfusieprocessen treden veelvuldig op — zij het onbeheerst — op de zon en op vele sterren. Het gevolg zal zijn, dat op de lange duur (we behoeven ons echter daarover geen zorgen te maken) de temperatuur van de zon zal dalen, omdat de daar optredende kernfusieprocessen teneinde zullen raken. Ook bij explosies van de waterstofbom speelt de kernfusie een rol. Dit fusieproces verloopt eveneens onbeheerst; vandaar, dat men over de experimenten met de „Zeta" in Harwell gezegd heeft, dat de waterstofbom „getemd" was.

Behalve dat — zoals hierboven reeds werd vermeld — grote reactors nodig zijn om het kernfusieproces „beheerst" te laten verlopen en dus daarna voor praktische doeleinden geschikt te maken, zijn er nog tal van andere moeilijkheden, die overwonnen moeten worden. Deze zijn zowel van technische als van financiële aard. De moeilijkheden op technisch terrein zijn velerlei: er moeten metaal-alliages gemaakt worden, die de hoge temperaturen in de naaste omgeving van dit proces kunnen weerstaan. — Door middel van sterke magnetische velden wordt de plaats van het proces zodanig bepaald, dat de directe omgeving er geen hinder van ondervindt. — Er moet personeel opgeleid worden dat is staat is deze apparaten te bedienen; de veiligheidsmaatregelen moeten zeer goed zijn, aangezien er anders catastrofale gevolgen zullen ontstaan — bijv. onbewoonbaarheid van een groot gebied door radio-aktieve besmetting enz.

De moeilijkheden op financieel terrein zijn misschien nog groter. Er moet n.l. een zeer grote hoeveelheid kapitaal geïnvesteerd worden in deze fabrieken en installaties en zeer zeker ook reeds bij het experimentele stadium waarin we ons op dit ogenblik bevinden.

Is men eenmaal zover, dat men er toe kan overgaan om elektrische centrales te bouwen die gebaseerd zijn op het principe van de **kernfusie,** dan komt het vraagstuk aan de orde of de dan reeds werkende centrales die berusten op de **kernsplijting** — en die momenteel het stadium van het experiment reeds geheel of gedeeltelijk doorlopen hebben — moeten worden vervangen door de op het principe van kernfusie werkende centrales of dat ze naast elkaar moeten blijven voortbestaan. Dit probleem is momenteel nog niet urgent, doch bij de ontwikkeling van de programma's van de Euratom zal men hiermee in de nabije toekomst toch rekening moeten houden. Want uit het voorgaande blijkt overduidelijk, dat kleine landen afzonderlijk aan zulke projecten nooit zullen kunnen beginnen.

„De Tien Geboden" verboden

Washington. — De Sovjet-Unie heeft de Amerikaanse film „De Tien Geboden" afgewezen voor algemene cirkulatie in Rusland. Aldus deelde Eric Johnston, een vooraanstaande figuur uit de filmwereld, die in Rusland onderhandeld heeft over een uitwisselingsprogramma van films, mede.

De heer Johnoston verklaarde, dat de film in september van dit jaar vertoond werd voor een Russisch gehoor tijdens zijn bezoek aan Moskou om de overeenkomst nader uit te werken.

De Russen hebben geen reden opgegeven voor de afkeuring. Tien Amerikaanse films zijn voor cirkulatie in Rusland goedgekeurd (N.C.).

Parijs. — Achttien landen, waaronder Frankrijk, hebben speciale postzegels uitgegeven ter gelegenheid van de opening van het nieuwe gebouw van de Unesco te Parijs.

NOGMAALS de Heilige Plaatsen

Verenigde Naties. — De Ridders van het Heilig Graf hebben tot de Verenigde Naties een beroep gericht voor de internationalisatie van Jeruzalem en een doeltreffende internationale bescherming van de heilige plaatsen.

De brief, die getekend was door Prins Xavier van Bourbon—Parma van de Franse afdeling der Orde, zegt, dat „in deze tijd van intense internationale aktiviteit met betrekking tot het Midden-Oosten, de Ridders van het Heilig Graf het hun plicht achten de aandacht van de hoge bevoegde autoriteiten te vestigen op de voorgaande resoluties van de Verenigde Naties met betrekking tot de internationale status van de heilige plaatsen. Deze resoluties zijn een wezenlijk onderdeel van het vraagstuk en moeten daarom nimmer uit het oog verloren worden."

De brief roep drie voorafgaande gelegenheden in herinnering, waarbij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties met de stemmen van de Arabische naties (met uitzondering van Jordanië) een reeks resoluties heeft aangenomen, die een biezondere status voor de stad Jeruzalem en biezondere internationale garanties voor de heilige plaatsen in de verschillende delen van Palestina, aanbevalen.

„Deze resoluties", aldus de brief „zijn een dode letter gebleven door toedoen van de twee naties, die „de facto" de betreffende gebieden bezetten. Het ogenblik is daar om nieuwe kracht te geven aan deze resoluties, die bekleed zijn met het hoge gezag van de Verenigde Naties en het „de facto" regiem te vervangen door een wettig regiem.

De Ridders van het Heilig Graf beschouwen het als onvergeeflijk de werkelijke en oudere rechten op de Heilige Plaatsen te miskennen en te vergeten van een onnoemelijk aantal gelovigen, waarvan 800 miljoen christenen.

„De verscheidenheid van de belangen en godsdienstige van christenen, moslims en joden, eist, dat het gebied wordt onderworpen aan een enkele autoriteit en onder de huidige omstandigheden kan deze slechts een internationale zijn.

„Het gezag en de wet van een enkele natie erkennen, zou gelijk staan met het riskeren van misbruiken. De onzekerheid, die uit zulk een staat van zaken voortvloeit, zou een verzoening onmogelijk kunnen maken."

Geen wijziging van de „statu quo", die in 1953 is gemaakt, aldus de brief, zo lang de Verenigde Naties deze niet vervangen hebben door het oorspronkelijk aanvaarde regiem (N.C.).

—:—

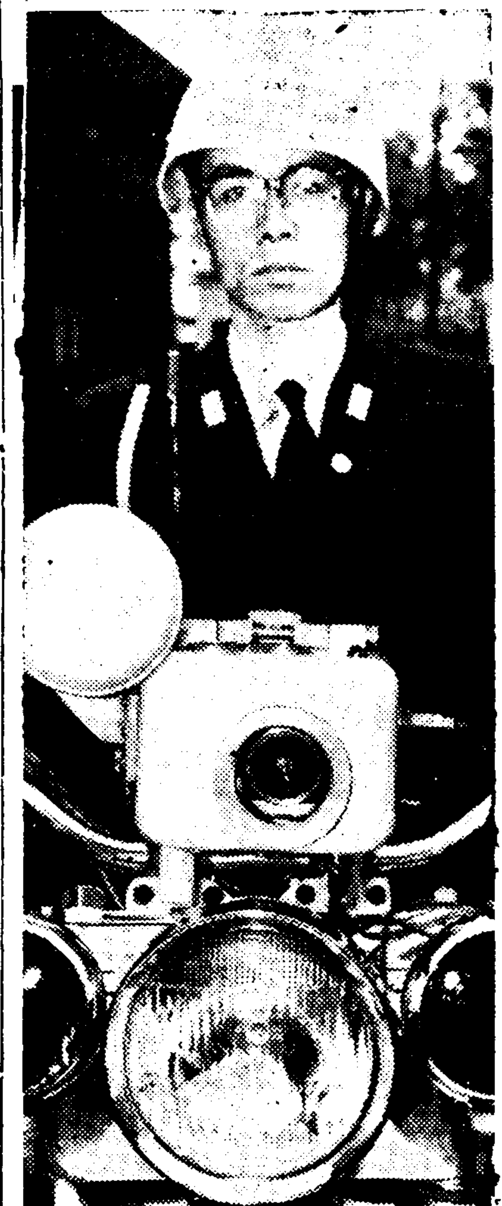
Moskou. — In de Sowjet-Unie wordt gewerkt aan de aanleg van een pijpleiding van zevenduizend km lengte die een olieveld ten westen van de Oeral zal verbinden met de steden in Oost-Siberie.

Londen. — De Britse schrijfster Rose MacAuly is dezer dagen in haar woning te Londen overleden. Zij was achter in de zeventig.

Herdenkingsmedaille 10-Jarig Bestaan van Israël

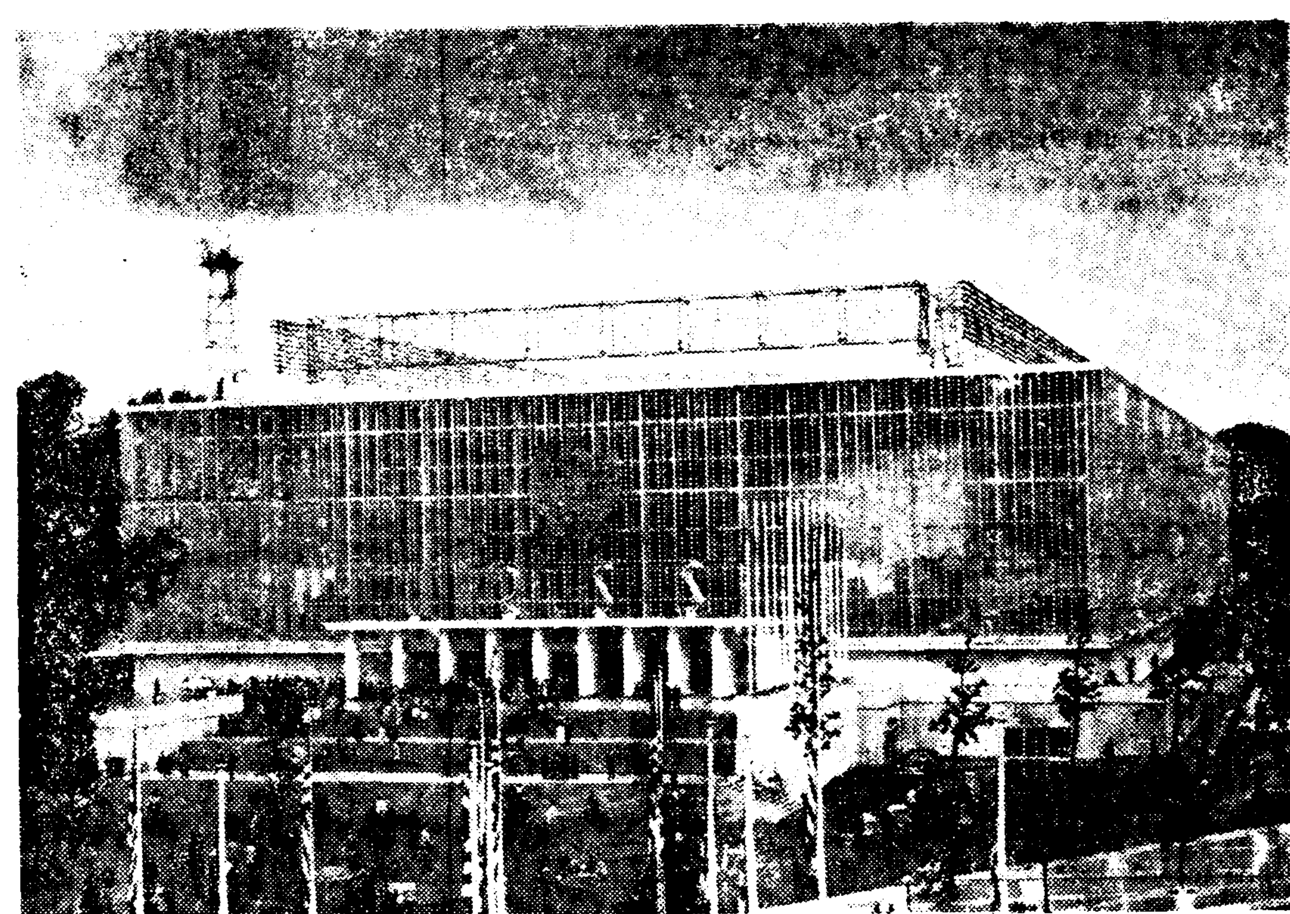

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de staat Israël heeft de regering van dit land een erkentelijkheidsmedalje uitgegeven. Ook de „Amigoe" kreeg een dergelijke medalje aangeboden door tussenkomst van de consul van Israël hier ter stede, de heer W. Cohen.

De politie-agenten te Tokio hebben een nieuw hulpmiddel. Een camera met flitser legt snel en ogenblikkelijk alles vast wat er voor deze gemotoriseerde agent gebeurt. Onomstotelijk is dan het zichtbare bewijs van een eventuele verkeersovertreding geleverd.

HET EINDE VAN DE EXPO

Het voortbestaan van het paviljoen van de U.S.S.R. is nog dubieus.

(Van een speciale verslaggever)

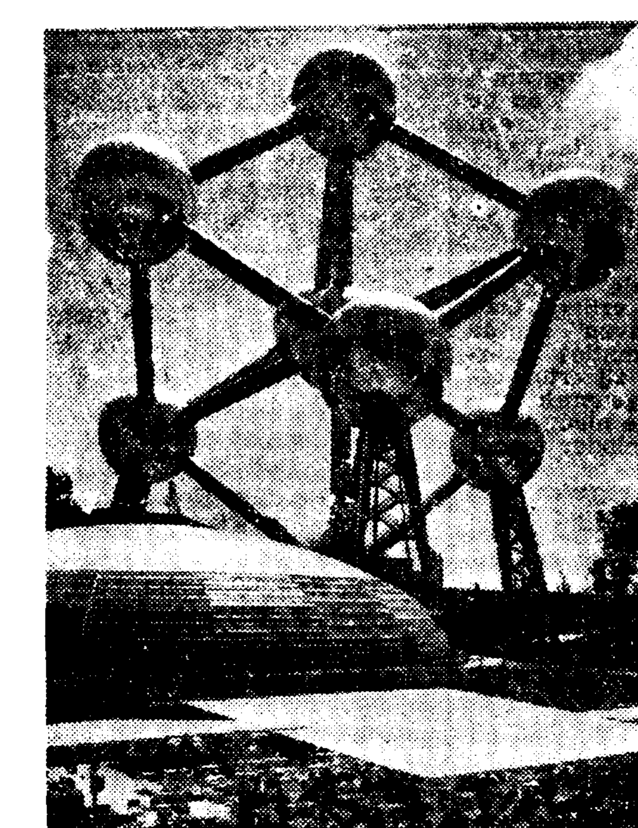
De Wereldtentoonstelling in Brussel — bekend onder de naam Expo 1958 — is gesloten. Zij heeft, gedurende de ruim zes maanden van haar bestaan, om en nabij 40 miljoen bezoekers getrokken, 10 miljoen méér dan door de deskundigen vóór de opening werd geschat. Men mag dus wel van een doorslaand succes spreken; een verdiend succes ook. Want deze Brusselse Expo 1958 was inderdaad een tentoonstelling van wereldomvattende betekenis. Zij was dat, dunkt ons, krachtens haar structuur en haar opbouw, zowel als om het feit, dat zij wezenlijk de „wereld van deze tijd" op bijna aangrijpende wijze uitbeeldde. Maar nu is er dan aan het festijn een einde gekomen. Wat gaat er nu verder gebeuren? Welnu, het lijkt ons voor degenen, die de Expo hebben gezien, ietwat moeilijk te verwerken, maar het overgrote deel van al het moois zal worden gesloopt. Er blijven uiteraard enkele gebouwen, die — zoals het Groot Auditorium — als permanent bedoeld zijn, staan, maar van vrijwel al het andere staat het vast dat het zal verdwijnen.

Vast evenwel staat dat de Russen hun paleisachtige paviljoen aan de Belgische regering te koop hebben aangeboden voor de ronde som van 55 miljoen Belgische francs, precies het bedrag overigens dat het hen zal kosten om hun gebouw te doen slopen.

De Amerikanen hebben echter een veel royaler gebaar gemaakt. Zij hebben aangekondigd bereid te zijn het theater in hun paviljoen — ongetwijfeld een van de modernste en meest luxueuze theaters in Europa — gratis af te staan. Men mag inderdaad hopen dat dit exempel van theaterbouw bewaard zal blijven.

Berichten dat „Oud-België", zoals u weet onderdeel van „Vrolijk België", althans voor de tijd van minstens één jaar, zal worden bewaard zijn nog, zoals dat heet, officieus. Evenals andere, die willen dat het daarna als décor voor een — uiteraard — Amerikaanse film zal dienen en tenslotte zal worden verbrand.

Het Atomium? Het Atomium — dat is een uitgemaakte zaak — blijft minstens tien jaar staan. Daarna zal men verder zien. Maar het ziet er wel naar uit dat het zilveren bouwwerk voorbestemd is om de Eiffeltoren van Brussel te worden.

De toekomstige Eiffeltoren van Brussel?

Maar hoe het ook zij, het grote sloopwerk is begonnen. De gang van zaken is daarbij aan de 48 landen die aan de Expositie hebben deelgenomen nauwkeurig voorgeschreven.

Zij moeten er voor zorgen dat de zaken, die zij in de permanente gebouwen hebben geëxposeerd, tegen 20 november zijn verdwenen. Voor wat betreft de zaken in hun eigen (voorlopige) paviljoens is die datum vastgelegd op 31 december. Na die data kan de commissaris-generaal bij eventueel in gebreke blijven krasse maatregelen nemen. De afbraak en het verwijderen van de voorlopige installaties en gebouwen moet uiterlijk op 15 januari 1959 zijn beslag hebben en de fundering tenslotte moet volledig verwijderd zijn op 15 februari daaraanvolgend, waarbij ook is inbegrepen dat de grond „in zijn oude toestand" is terug gebracht.

Oud-België wordt tijdelijk filmdecor

De standhouders mogen uiteraard ook hun goederen verkopen. Voor zover het Belgische goederen betreft liggen de zaken daarbij eenvoudig genoeg.

Voor wat de verkoop van de buitenlandse goederen aangaat ligt het niet allemaal zo eenvoudig. Zij werden destijds bij de invoer tijdelijk vrijgesteld van invoerrechten en belasting. Bij eventuele verkoop geldt deze vrijstelling uiteraard niet meer. De rechten en belasting, zo is bepaald, zijn echter voor rekening van de verkoper, zodat de koper zich de zaken kan aanschaffen, vrij van alle lasten. De laatste weken zijn op het commissariaat-generaal dan ook minstens 1000 brieven per dag uit alle delen van de wereld binnengekomen met verzoeken als: „Kan ik die en die schommelstoel die ik op het Tsjechische paviljoen heb gezien kopen?", of „Ik wilde graag dat en dat Perzisch tapijtje hebben". Overigens, ook gekochte buitenlandse goederen moeten op 20, 21 en 22 oktober ter plaatse door de kopers worden afgehaald.

De naar schatting 25.000 à 30.000 werkers en werksters, die gedurende zes maanden de Expo aan het draaien hebben gehouden, zullen zich weer over alle windstreken van de aardbol verspreiden, zonder overigens al te veel van de Expo gezien te hebben. Want het is een bekend feit dat de werkers ter plaatse meestal zozeer door de bezigheden in hún afdeling of op hún post werden opgeslorpt dat zij aan de overgrote rest in het geheel niet toekwamen. De laatste weken heeft men dan ook nog inderhaast rondleidingen...... voor Expo-personeel georganiseerd.

Het Belgisch „vast" aan het „instituut" Expo verbonden personeel, 4000 man in totaal, wordt langzamerhand afgevoerd. Voor degenen, die dat nodig hadden, is door het commissariaat-generaal reeds de mogelijkheid van herscholing geopend.

Een vaste staf van 50 mensen, die ook bij de voorbereiding van de Expo betrokken was, blijft nog tot eind oktober van het volgend jaar in dienst; dan zal ook de liquidatie van de maatschappij die de Wereldtentoonstelling 1958 exploiteerde voltooid zijn.

Dan blijft nog slechts de herinnering aan een inderdaad grootse manifestatie. Maar toekomstige geschiedschrijvers zullen wellicht te rade moeten gaan bij die Belgische majoor, die 100 maal een bezoek bracht aan de Expo en die bovendien nog zo vriendelijk was een dagboek van zijn omzwervingen bij te houden. En voor de anderen blijft dus dan wel het Atomium, waarvan ieder zich af moet vragen wanneer het verouderd zal zijn......

Amerikaanse kardinalen behouden nationaliteit

Pauskeuze godsdienstige aangelegenheid, aldus STATE DEPARTMENT

Washington. — Het „State Department" heeft beslist, dat Amerikaanse kardinalen hun burgerschap niet verliezen door deel te nemen aan een conclaaf in Vatikaanstad teneinde een nieuwe Paus te kiezen.

Dit werd verklaard in een brief van het Departement aan Glenn L. Archer, voorzitter van een vereniging, die de naam draagt „Protestanten en andere Amerikanen Verenigd voor de Scheiding van Kerk en Staat".

Namens deze militante anti-katholieke groep heeft de heer Archer onlangs een brief geschreven aan de Staatssekretaris, John Foster Dulles, waarin gezegd wordt, dat deelname aan het conclaaf door de Amerikaanse kardinalen in strijd was met een artikel van de Immigratie en Nationaliteitswet, die het verlies van de Amerikaanse nationaliteit stelt op deelname aan politieke verkiezingen in een vreemd land. De brief van het State Departement was getekend door de rechtskundig adviseur, Loftus Becker en zeide o.a., dat „de werkelijke betekenis van de verkiezing van een Paus zuiver godsdienstig is".

De brief roept drie voorafgaande gekozene bisschop van Rome en titulair hoofd van de Katholieke Kerk wordt" en dat „het slechts incidenteel is, dat de Paus in zijn funktie van Hoofd van de Katholieke Kerk ook Hoofd is van Vatikaanstad".

„Derhalve is het Departement van mening, dat de verkiezing van een Paus geen „politieke verkiezing" is in de betekenis van de betreffende wet.

De reaktie van de Vereniging was een verklaring, dat zij het oneens was met het standpunt van het Departement en een aanbod tot steun aan ieder, die het staatsburgerschap van de kardinalen wilde bestrijden (N.C.).

Mexico City. — Franse archeologen hebben in de Mexikaanse staat Puebla de ruines ontdekt van een oude Indiaanse stad, die nog en groot aantal monumenten bezit waaronder acht piramiden, die elk circa 30 meter hoog zijn.

Stockholm. — De Zweedse Sociaal Democratische blad Morgon Tidningen is dezer dagen voor het laatst verschenen. Men heeft de uitgave van dit blad, dat sedert 1885 bestond, moeten staken wegens financiele moeilijkheden.

Amman. — Het terugtrekken van de Britse troepen uit Jordanië is voltooid.

Het laatste transportvliegtuig van de RAF vervoerde generaal Pearson, de commandant met zijn Staf, alsmede de Staf van de RAF.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

34—41 Blijkbaar is de Filid in saat van razende woede. Hij gaat, zwaaiend met zijn stok, recht op Olaf toe, die niet verder komt, maar verschrikt naar de oude man kijkt. Eric en Svein slaan met verbazing het tafereel gade. Hun verbazing verandert echter in ontsteltenis als ze zien, hoe de Filid zich plotseling op Olaf stort. Voor hun ogen ontstaat, half onder water, een hevig gevecht, waarbij de Filid overwint... Olaf komt niet meer boven. „Nu," zegt Svein, dat had ik van die oude niet verwacht! Ik vond het wel een vreemde snuiter, daar niet van, maar nu geloof ik toch, dat hij niet helemaal snik is." Intussen is de Filid weer aan wal geklommen. Hij draait zich om en staart nog een kort ogenblik naar de Drakar. Een moment later is hij tussen de rotsen verdwenen.

Het nieuwe Franse kiesstelsel

De Gaulle tegen machtige neo-Gaullistische formatie

(Bijzondere correspondentie uit Parijs)

De Franse regering heeft dezer dagen, zoals gemeld, haar keuze bepaald inzake het kiesstelsel w... onder de aanstaande algemene v... ingen voor de nieuwe Nationale V... dering zullen worden gehouden, d... een der haar volgens de overg... palingen der nieuwe grondwet t... gen taken vervullend. Welk k... el het uiteindelijk zou worden i... politieke kringen veelal gegold... s feitelijk van nog groter belang voor... s lands toekomstig politiek beleid dan de samenstelling en mogelijke aanvaarding van een nieuwe grondwet In ieder geval is het een zaak van doorslaggevende betekenis voor menig gegadigde naar een zetel in de nieuwe volksvertegenwoordiging. Ook is, o... in de Monde, zeer pertinent opgemerkt dat in Frankrijk de keuze van een kiesstelsel nu eenmaal overwegend een kwestie is van politieke opportuniteit en dat er dan ook zeker reeds even vaak in Frankrijk van kiesstelsel veranderd is als van grondwet. Om ons tot de ... oorlogse periode te bepalen: het gebeurt thans voor de derde maal.

Het vooroorlogse uninominale systeem is gesaneerd

Het kiesstelsel, dat bij de volgende m... nd te houden verkiezingen geldt, is h... genaamde „uninominale" met t... verkiezingsronden. De kiezers zull... aarbij hun stem slechts hebben uit t... brengen op één kandidaat per kiesd... ict. Behaalt in de eerste ronde een kandidaat de absolute meerderheid der uitgebrachte stemmen (de helft plus een derhalve), dan is hij gekozen. Behaalt in de eerste ronde geen der kandidaten de absolute meerderheid, dan volgt een tweede verkiezingsronde en daarbij behaalt die kandidaat de zege, die de meeste stemmen, de betrekkelijke meerderheid derhalve, heeft gekregen.

DE GAULLE

De strijd is in de afgelopen weken in de boezem der regering nog slechts gegaan tussen het hierboven summier geschetste stelsel en diverse min of meer ingewikkelde lijstenstelsels, die niettemin hierin overeenstemden dat per departement alle zetels zouden worden toegekend aan de lijst waarop in eerste ronde een absolute stemmenmeerderheid zou zijn uitgebracht. Een dergelijk lijstenstelsel moet vooral zijn voorgestaan door de twee „Gaullistische" (sociaalrepublikeinse) ministers (Soustelle, informatie, en Debré, justitie) en door de minister van Financiën, Pinay, leider van de Onafhankelijken en Boeren.

Minister van staat Pflimlin, voorzitter van de Republikeinse Volksbeweging (Christen-Democraten) zal in zij... art zeker voorstander geweest zijn van handhaving van zoveel mogelijk e... lige vertegenwoordiging, maar h... ft zich tenslotte aangesloten bij d... rderheid die voor een uninomi... n meerderheidssysteem was.

... slaggevend is tenslotte geweest d... mwonden openlijke stellingname v... Gaulle voor het thans aanvaard... el, dat hij, hoewel het geenszins ... kt" was, de grote verdienste t... ef van eenvoudig en gemakk... rijpbaar te zijn en dat het dan o... stelsel was, waarnaar ongetwijf... voorkeur van de grote meerderh... r kiezers uitging.

... iesstelsel, waaronder in Frankrijk d... laatste malen algemene verkiez... werden gehouden, berustte op e... al ingewikkeld en in de praktijk n... fris gebleken systeem, waarin de evenredige vertegenwoordiging v... rd was door de mogelijkheid v... tverbindingen. „Evenredige vert... ordiging", al dan niet verbast... ij de keuze die de regering De G... hans had te maken, door de r... heid der leden van de kabinetsr... nwel al onmiddellijk a priori t... geschoven.

Op de eerste plaats omdat evenredige ... ertegenwoordiging als een der ho... chuldigen werd afgeschilderd van F... ijks partijpolitieke verbrokkeling en ... regeerbaarheid. En op de tweede ... ats omdat handhaving van de ev... ige vertegenwoordiging ongetwij... de terugkeer in de Nationale Vergadering zou betekenen van een u... st sterk contingent communistische afgevaardigden.

Generaal De Gaulle wordt echter ook a... n, toegeschreven, dat hij evenmin in ... nkrijks nieuwe partijpolitieke bes... n in de nieuwe Nationale Vergad... het overmachtig aantreden verl... n een omvangrijke neo-Gaullisti... rmatie, een heruitgave van zijn v... partij, de R.P.F., die ditmaal d... niet door hem zou zijn opgeri... och die ongetwijfeld de indruk z... hten te wekken uit zijn naam o... reden en waarvan hij de gevan... kunnen worden. Vandaar dat hi... tegen invoering van een lijstens... zou hebben gekant.

E... et heersende politieke klimaat — ... de uitslag van het referendum — ... het inderdaad geenszins ondenkb... in geweest dat in menig departe... een „Gaullistische lijst" van k... ten met alle zetels ging strijken Zulke lijsten zouden zich hebben kunnen kristalliseren rond de enkele dagen geleden opgerichte „Unie voor de Nieuwe Republiek", in welker bestuur o.a. zitten: Chaban-Delmas, Debré, Soustelle en Leon Delbecque, die men zich zal herinneren als een der protagonisten van de Algerijnse 13 mei opstand.

Zulk een lijstenstelsel zou in het bijzonder ook voor de socialistische S.F.I.O. grote risico's hebben meegebracht, daar Guy Mollet en diens volgelingen met enig fatsoen noch met de communisten noch met „rechts", Gaullistisch of niet, op een en dezelfde lijst hadden kunnen compareren. En, zo verluidt alweer algemeen, generaal De Gaulle hecht er zeer aan dat de S.F.I.O. in de nieuwe Nationale Vergadering weer een belangrijke rol zal kunnen spelen en dat Guy Mollet en zijn partij niet de dupe worden van de hem verleende steun.

Dat in de boezem der regering Guy Mollet zelf zich een warm pleitbezorger heeft getoond voor het uninominale meerderheidssysteem, waarbij in de tweede ronde menig socialistisch kandidaat zal kunnen rekenen op het terugtrekken te zijnen voordele van concurrerende kandidaten uit de eerste ronde, spreekt vanzelf. Dat hunnerzijds de radicaal-socialisten bijzonder warm voor een dergelijk uninominaal stelsel waren geporteerd, spreekt niet minder vanzelf. Niemand juicht harder dan zij, nu in deze zin inderdaad de beslissing is gevallen.

Niettemin verschilt het door de regering aanvaarde uninominale systeem in althans één opzicht belangrijk van het uninominaal systeem dat voor de oorlog heerste en waarbij radicale Kamerkandidaten zo fortuinlijk wol plachten te spinnen. Toen vielen de kiesdistricten samen met de arrondissementen: één afgevaardigde per arrondissement, of dit nu bijvoorbeeld 10.000 inwoners telde dan wel 150.000. Voor de aanstaande verkiezingen zal Frankrijk verdeeld worden in kiesdistricten van alle nagenoeg hetzelfde inwonertal, rond de 95.000. **In dit opzicht is er derhalve inderdaad reden te spreken van een** aanmerkelijk gesaneerd uninominaal meerderheidssysteem.

Als een sanering met betrekking tot het oude arrondissementenstelsel kan het voorts beschouwd worden dat tussen de eerste en tweede verkiezingsronde geen nieuwe kandidaturen aanhangig mogen worden gesteld en dat aan de tweede ronde slechts de kandidaten zullen mogen deelnemen die in de eerste ronde minstens vijf procent der uitgebrachte stemmen hebben verkregen.

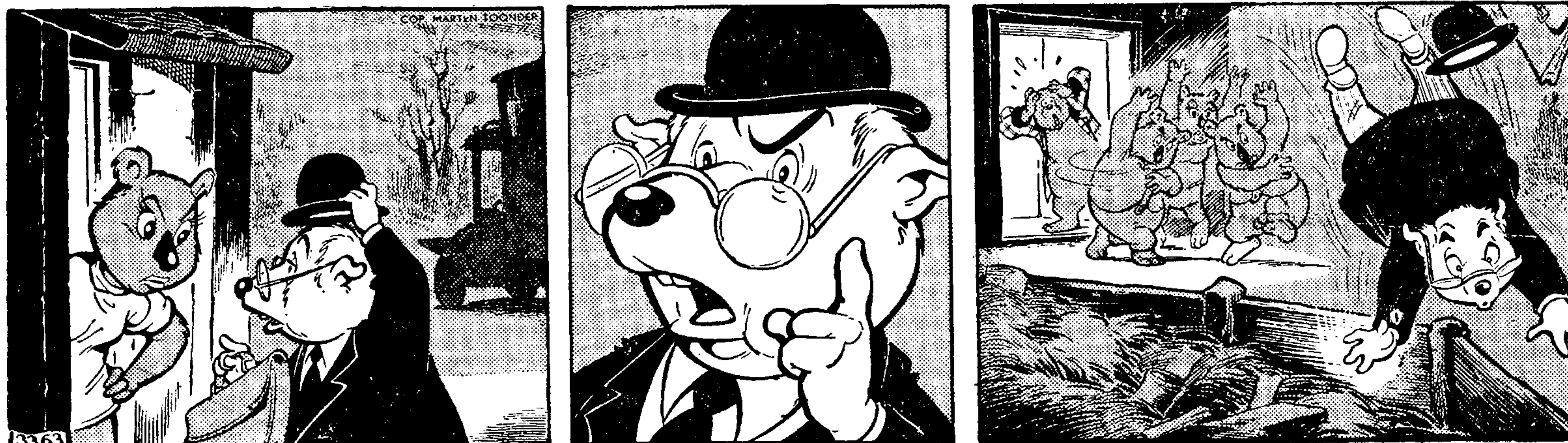
Niettemin lijkt in hoofdzaak het voornaamste bezwaar van morele aard, dat tegen het vooroorlogse arrondissementenstelsel werd aangevoerd, ook van kracht te blijven met betrekking tot het nieuwe uninominale districtenstelsel: het bezwaar van diverse soorten onverkwikkelijke tractaties tussen kandidaten en partijen, die tussen de beide verkiezingsronden tenslotte de overwinning van een bepaalde kandidaat bij voorbaat verzekerden. In het bijzonder de katholieken bewaren aan dit aspect van het uninominale stelsel de bittere herinnering van tal van samenspanningen, waarvan een in de eerste ronde het best geplaatste „klerikale" kandidaat in de tweede ronde het slachtoffer werd.

In een uninominaal kiesstelsel speelt voorts de „persoon" van de kandidaat een veel grotere rol dan het geval is bij een lijstenstelsel, zeker wanneer dit samengaat met evenredige vertegenwoordiging. Politieke denkbeelden en „program", vooral „partijprogram", raken er veel gemakkelijker bij op de achtergrond. Maar, zo heet het, een stelsel, waarbij het op de eerste plaats aankomt op de personen, spreekt het Franse volk nu eenmaal veel meer aan dan een stelsel, waarbij het program op de eerste plaats komt.

Wat hiervan zij: de afgevaardigden der nieuwe Nationale Vergadering zullen ongetwijfeld vrijer staan tegenover de „generale staven" van de diverse partijpolitieke formaties waartoe zij behoren, voorzover zij ertoe behoren. De partijpolitieke generale staven zullen derhalve over de nieuwe Nationale Vergadering veel minder macht bezitten.

Of alleen deswege het regeren met de nieuwe Nationale Vergadering er gemakkelijker op zal worden? De parlementaire statistieken wijzen uit dat onder het stelsel van evenredige vertegenwoordiging, hetwelk sinds de bevrijding tot nu toe in Frankrijk vigeerde, de gemiddelde levensduur van regeringen toch altijd nog rond twee maanden hoger lag dan in de vooroorlogse jaren, toen het uninominale arrondissementenstelsel van kracht was.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3363 De ambtenaar Dorknoper stapte uit zijn voertuig en klopte aan de deur van de nieuwe boerenwoning.

„Goede avond", sprak hij, toen nicht Olivia opendeed. „Wat een aardig huis hebt U hier! Goed gebouwd en fris in de verf! Dat moet heel wat gekost hebben!'

„En wat gaat jou dat aan?" vroeg Livia argwanend. „Wat heb je vóór met je mooie praatjes? Daar zit iets achter; ik ken de wereld!"

„In dat geval kan ik kort zijn", hernam de ambtenaar. „Mag ik Uw bouwvergunging even inzien? Het is maar een formaliteit, doch de wet wil het zo".

„Ik heb niets met je bouwverguning te maken!" riep nicht Livia scherp. „Maak dat je weg komt! Ik mag jouw soort niet, ik ken de wereld".

„Kom, kom mevrouw", vermaande de heer Dorknoper. „Er is geen reden om grof te worden. Ik doe slechts mijn plicht. En wanneer U geen bouwvergunning hebt, moet U dit pand onmiddelijk verlaten".

Nu werd Olivia Bommel boos. Ze had reeds dadelijk het gevoel gehad, dat er iets achter het geschenk van neef Olie moest zitten. Want wie geeft een ander nu zo maar een huis cadeau, nietwaar? En nu bleek, dat haar wantrouwen gerechtvaardigd was, barstte ze in luid getier uit. Op het geluid daarvan snelden haar broers toe. Ze maakten niet veel woorden vuil. Ze kenden de wereld en daarom wierpen ze de ambtenaar eerste klasse met een boog op de mestvaalt, die zich daar in de buurt bevond.

Algiers. — Bij gevechten in Kabylie zijn, blijkens een officiele, te Algiers uitgegeven mededeling, 64 opstandelingen gesneuveld en zes gevangen genoemen. Er werden ook wapens buit gemaakt.

—:—

Nicosia. — Drie Griekse Cyprioten zijn te Nicosia ter dood veroordeeld, nadat zij schuldig waren bevonden aan een aanslag op drie Turkse herders van wie er een aan zijn verwondingen bezweek.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 41 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

Brieven.

A. Bernardino Albarran, Vernito Asshe, Burna Adams, Palsy Alexander, J. E. Alexander, Duna Adams, Antilliaanse Parfumindustrie „Pasaat" N.V. Willy van Asnholt.

B. Vera Browne, P. Britton, Adella Bobb, Thos R. Bardoville, Juana Bernabide, Victor Brown, H. Bersma, Samuel Bartholomeus, Francelino Bitorina, Alexander Balzem, fam. Becceima.

C. Juliana Calister, J. I. Crump, R. N. Croes, Apolina Cicilia, Jose Caldeira, Joao Figueira de Chaves, Beaulin Charles, Manuel de Ponte Camar, Agnes Cristina, P. F. Cicilia, Sonia La Cruz.

D. Labie Duganson, Horrace Dugan, W. L. Davidson, Jossy Davilar, E. Davelaar, Sylver Diters, Asstrid Damoen (3).

F. Ugene Francis, A. Fransen, Jose Fernandez.

G. Ruby Iola Gittens, P. P. H. Geyssendorfer.

H. Walter de Haseth, C. den Hartog, J. L. den Hollander, Eric Henriquez, Geneva Hernandez, Margaret Hodge, Viola Hicks.

J. J. Juilet, Anselmo St. Jago (2).

K. T. Knaap, J. Kommings, E. Kirindongo, Felisia Eusebia Killer.

L. Emerita Victoria Lusana, Constancia Lingstuijl, Anna Luciano, S. J. Laken, Matias Laurens, Olga Laurens, E. Jacobs Loegyem, Martin Lopez, Pearl St. Louis, Melanie Lage, A. M. Leocadia.

M. Sonia Molenaar, Aurora Matthew, Petra Maduro, Lucia Martis, Evelyne Magloire, E. E. Morris, Wilfred Margaritha, A. Marthina. Mayflower Investment Corp., Marcelo Martina, Tank Maria.

N. A. Nemele-Kruimel, Grace Noel, A. W. L. Nasse-van Naerssen.

O. Martin Ortega, J. Overmeer.

P. M. J. Pollack, E. M. Prince, Annie Promes, Rosario de la Puente, R. N. Piar.

R. Alma Richards, Auguster Rogers (2), Samuel Richardson, Casa Rafael, F. I. Rubben.

S. Jan A Schoop, J. G. Summerville. fam. Sijtinga, Johan R. Sillie. L. Soerel, Anthony dos Santos, Elejandrino Suarez, E. Straaker, H. v. Strien, J. Sprockel.

T. M. Teensma.

V. Robert Vandervoet.

W. Lucinda Weekes, Lioe A. Wang, B. Weeke, L. Wijngaarden, E. R. Watson, Myrtle E. Walker, Louise Weekes.

Postpakketten

B. Mr. Britten, R. Burgos.

D. Arushaka Diedericks.

F. Geo F. Fraser.

G. General Importers Co. Margo.

H. Rebecca Hobson.

O. P. v. Ommeren

D. Sixta Pieters-Rooi.

R. Leonard Richardson.

T. Maria Theobalds.

W. Rose Williams, Ruth Williams.

Drukwerken

A. F. H. M. v. Aanholt.

B. G. C. Bakker, Juan Bernabela, P. Brouwer-Verwey, Elisa Le Blanc (2), P. Berends, H. Bergsma, C. C. v.d. Brink-Baerts.

C. Margarita Croes, Mabel Charles, P. A. Castro.

D. Asminta Doval.

E. E. W. Eede, R. W. v. Eede.

F. A. Felida, Berndo Felida, F. de J. Felida.

G. H. Griffoen, V. E. Gregorius, J. C. Gruning (3).

H. B. v. Hoffe, Amilcar Dionisio Hurtado, P. Herrick Herrick, Amilcar D. Hurtado, C. G. Hartog (2), J. J Hurenkamp, H. Hoetink.

J. W. Jansen, Jose Th. Janga.

K. J. Krul, R. A. Kornaat.

L. Marlene Leent, Nora Virginia Louis, A. van Leeuwarde, M. E. Lebas, fam. Laurensse (2), Lavanderia Luna Nueva.

M. Pablo Martijn, Emilio Mercelina, R. de Marchena, Elgenia Fl. Monkau.

P. J. C. Pietersz, S. Postma-Vetter.

R. W. Rozier, A. Reynierse, E. Racherds.

S. J. v. d. Staal, J. Sellies, fam. Smit, G. Smit (3), Florence Smith.

T. Ethel Treece.

U. P. M. Urbina.

V. G. Verschoor, Petrus J. Valentijn, Josef Vedovelli, Ercelia Vicario.

W. Wolf R. Welvaart, Alexandrina Weekes.

Aangetekende Stukken.

A. De S. V. Atomic p/a de heer E. A. Victoria 42642b, De S. V. Asca p/a de Hr. R. J. Rafeala 42643b.

B. De S. V. Barber Country Club p/a De Heer Hr. P. Rojer 42649b, H. C. I. Baal 42673b, Julian Barrios 42160, Adrianus Laurentius van den Braak 426663b.

C. Alexander Cudgon 48685, Manuel Caldeira 47963, Het bestuur van de S. V. Jong Colombia 42903, de S. V. Caribbean Boys p/a de heer C. P. Baromeo 42639b, A da Costa Gomez 42023b, Julita Cardoze 42017b.

D. Cesar v/d Dijs 42031b, Mevr. Dreyster 45717, Rosana Dorothal 43072b, De S. V. Deportivo Curaçao p/a de Heer J. H. M. v. Uytrecht 42661b.

G. Ina Delcina Gerald 42624b, Gerente de la Foto Gonzalez 35310b, J. C. Gunning 48755, Mercedes van Grieken 42005b, David Garcia-Cuales 42024b.

H. Lourdes Hasselmeijer 48132, B. B. Hasselmeijer 48133, H. J. K. Hendriks 48215, J. A. Hoogerwerf 48291, Alfonso A. Hutchinson Esq 42625b, L. L. Hooi 42340b.

J. E. F. Jones 42337b, Carmen de Jong 48001, Emerencia Jamanica 42046b.

K. O. D. Kwidama 42853b.

M. Ruben Charlitas Munoz 48395-41658b, J. C. Maduro 42341b, Cruz Carmen Marcano 48317, Ephraim Maduro 42631, Heramildo Agrepino Marchena 42015b.

O. L. A. Obispo 42342b.

P. B. A. Prince 48409, Joseph D. I Pond 42715b, Rafael Pardo 42753b, Maria Pisas 42048b.

R. Rudy Bar Restaurant 41621b, P. Rias 47981, Sonia de Riera 47985, Johan Rock 42020b, Manuel Rodrigues 42041b.

S. Yip Sen 48103b, Mrs. Simoons 42386, Charles Salzedo 48688.

T. De Hr. Troost 42392b.

V. C. Vorst 41721b.

W. Sarina de Wit-Vos 42027b, G. de Windt 42029b.

Willemstad 31 October 1958.
De Postdirecteur,
W. A. A. Goilo.

Beiroet. — Een woordvoerder der Libanese regering heeft medegedeeld, dat de zich in Libanon bevindende groep waarnemers der Verenigde Naties eind november zal vertrekken.

PROBLEMEN VAN KARDINAAL MIMMI

In Italië naar verhouding zeer veel bisschoppen

Pius XI wilde kerkelijke indeling laten samenvallen met de staatkundige

(Van onze Romeinse correspondent)

Toen de Carmelietenkardinaal Adeodato Giovanni Piazza, secretaris van de Consistoriale Congregatie, in november j.l. stierf, vermaakte hij zijn opvolger op deze belangrijke post een paar merkwaardige Italiaanse problemen.

De Congregatie van het Consistorie zou men het kerkelijke departement van binnenlandse zaken kunnen noemen. Zij heeft tot doel de oprichting van en het toezicht op de bisdommen en de benoeming van bisschoppen, die op gezette tijden aan de Congregatie rapport over hun diocees moeten uitbrengen. De Paus zelf is er de prefect van, de eigenlijke leiding ligt in de handen van de kardinaal-secretaris.

Het was duidelijk, dat de Paus bij de dood van kardinaal Piazza de vacature niet lang kon laten bestaan en in november 1957 waren dan ook de geruchten over een aanstaand consistorie en nieuwe kardinaals-creaties niet van de lucht. Op 19 december echter meldde de Osservatore Romano, dat de H. Vader Marcello kardinaal Mimmi, tot dan aartsbisschop van Napels, tot secretaris van de Consistoriale benoemd had.

Kardinaal Mimmi is thans 75 jaar. In 1930 werd hij bisschop van Crema, drie jaar later aartsbisschop van Bari en in 1952 aartsbisschop van Napels. Bij de kardinaalsverheffingen in 1953 kreeg hij de rode hoed, want Napels is een van de acht Italiaanse steden, aan welker bisschopszetel bij traditie het kardinalaat verbonden is. (De anderen zijn Milaan, Turijn, Genua, Venetië, Bologna, Florence en Palermo.)

Ziet hier een vraagstuk, dat de kardinaal als het ware op zijn schrijftafel vond, toen hij zijn nieuwe ambt aanvaardde.

Italië telt meer dan 300 bisdommen. Dat betekent, dat het gemiddelde bisdom 160.000 katholieken telt. Bij een dergelijke verhouding zou Nederland instede van zeven, zevenentwintig diocesen rijk zijn!

In Italië is deze situatie in de loop van de historie nu eenmaal zo gegroeid, maar het lijkt tijd te worden om deze wat al te uitbundige groei te gaan besnoeien.

Er zijn immers tientallen Italiaanse bisdommen, die de omvang en het belang hebben van een klein Nederlands dekenaat. In principe moet elk bisdom zijn eigen seminaries hebben, zijn curie, secretaris, kapittel en zo voort, wat buiten proporties kostbare krachten — en geld — kost. Voorts is het een euvel, dat de leden van de clergé van zo'n miniatuur diocees hun leven lang voor de zielzorg op een klein gebied zijn aangewezen, hun geboortegrond, van huis uit in het provinciale en provincialistische leven betrokken zijn, tot deze of gene coterie kunnen behoren en er voorts alle factoren aanwezig zijn om hen tot paternalistische dorpsdictators te doen uitgroeien.

Het gezag van de bisschop lijdt er tenslotte onafwendbaar door, dat hij in de praktijk niet meer vertegenwoordigt dan een pastoor van een kleine gemeente.

Nu zijn er wel modificaties te vinden en ook toegepast, als de interdiocesane seminaries, maar hiermede is men nog niet aan het besnoeien toe.

Paus Pius XI heeft zich na het verdrag van Lateranen (1929) eraan gezet om langzamerhand tot een redelijke verdeling van bisdommen te komen. Hem zweefde voor ogen om de kerkelijke indeling in grote lijn te laten samenvallen met de staatkundige: één bisdom voor elk van de 89 provincies. Het voornemen is echter gemakkelijker dan de doorvoering ervan. In Italië bestaat immers een sterke gebondenheid aan de „Heimat", die soms ontaardt in het „campanilismo", de exclusieve liefde voor „les clochers de mon village". Een bisdom zo maar opheffen, zal in vele gevallen een ware opstand van de lokale bevolking ten gevolge hebben. Anticlericaal of niet: het Vaticaan heeft van „onze" bisschop af te blijven! De H. Stoel had er het volgende op gevonden: Men liet nominaal de diocesen in takt. Stierf een bisschop, dan werd de herder van het belendend diocees „ad personam" ook tot bisschop van het opengekomene benoemd en plechtig geïnstalleerd. Zo was iedereen tevreden.

Tot kardinaal Piazza in 1949 ontheven werd van het Venetiaanse patriarchaat en naar Rome kwam als curiekardinaal en secretaris van de Consistorie.

Niet alleen staakte hij het werk van de geleidelijke opheffing van de kleine kerkelijke ressorten, hij begon de zorgvuldig gekweekte sedes vacantes weer te bezetten met nieuw benoemde bisschoppen. Zelfs is het voorgekomen dat hij bisdommen splitste, zoals in 1954 gebeurde met het diocees Accerenza waarvan Matera afgescheiden werd en tot zelfstandig bisdom verheven.

Zo is men heden weer even ver als vóór 1929!

Natuurlijk was dit een beleidskwestie van de Congregatie, die uiteraard de goedkeuring van de Paus behoefde en verkreeg. De kardinaal prefereerde de ongemakken en schaduwzijden van miniatuur bisdommen ter wille van een hechtere centrale organisatie. De snelle materiële ontwikkeling van Italië speelt hierbij zeker een rol: men denke aan de reusachtige land- en landbouwhervorming. Ook in de strijd tegen het naoorlogse sociaal communisme wenste de bewindsman vele en kleine kerkelijke kernen te hebben.

Kardinaal Mimmi kent uit eigen ervaring en praktijk het voor en tegen van het grote en het kleine diocees en men wacht met belangstelling af, welk beleid de nieuwe secretaris van de Consistoriale zal gaan voeren.

De Italiaanse regering zou gaarne zien, dat het plan van Pius XI verwezenlijkt werd. Onder meer spelen de financiën hier een rol bij: elke bisschop krijgt een salaris uit de staatskas. Maar al is dit met ƒ 360 in de maand nauwelijks een honorarium voor een bisschop te noemen, iedere minister van Financiën let nu eenmaal op de kleintjes!

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

45

„Ik ga helemaal niet naar Bagdad," klonk het. „Ik kom er net vandaan. Maar hoe komt u hier heel alleen midden in de woestijn?"

„Ze hebben me ontvoerd," hijgde Vic. „Ik wou mijn haar laten wassen en toen hebben ze mij met chloroform onder narcose gebracht. Toen ik weer tot mezelf kwam, zat ik opgesloten in een Arabisch huis in een dorpje, daarginds!" wees zij.

„In Mandali?"

„O, ik weet heus niet hoe het heet. Vannacht ben ik ontsnapt en helemaal naar hier gelopen. Maar ik hield me schuil toen ik u zag, omdat ik niet wist of u een vijand was."

Haar redder bleef haar met grote ogen aankijken. Er verscheen een wonderlijke uitdrukking op zijn gezicht.

Hij was een man van ongeveer vijf-en-dertig, blond en met een wat hooghartige uitdrukking op zijn gezicht. Hij sprak afgemeten en precies.

Hij zette nu een lorgnet op zijn neus en bekeek haar daardoor met duidelijke tekenen van afkeer. Vic begreep, dat hij geen woord geloofde van wat zij hem daareven verteld had. Onmiddellijk vatte zij vlam.

„Het is volmaakt wáár wat ik u zeg," verzekerde zij verontwaardigd. „Woord voor woord wáár!"

De vreemdeling keek, zo mogelijk, nog ongeloviger dan eerst.

„Hoogst merkwaardig," gaf hij koeltjes te kennen. Vic raakte in wanhoop. Zij kon onder alle omstandigheden al haar leugentjes voor waarheid doen doorgaan, maar als zij de waarheid, niets dan de zuivere waarheid sprak, vond zij geen geloof...... Zij bezat blijkbaar niet het talent doodgewone feiten overtuigend voor te dragen.

„Als u niet wat drinken bij u heeft, ga ik dood van dorst. Mijn uren zijn geteld wanneer u mij hier achterlaat."

„Daar denk ik natuurlijk niet over!" gaf de vreemdeling wat stijfjes ten antwoord. „Ik zie, dat uw lippen gebarsten zijn...... het is afschuwelijk, wat u heeft doorstaan...... Abdoel!"

„Sahib?"

De chauffeur kwam achter de helling van de heuvel te voorschijn. Hij kreeg een opdracht in het Arabisch, holde naar de auto en keerde een ogenblik later terug met een grote thermosfles en een bakelieten bekertje. Vic dronk het koude water met gulzige teugen.

„O, wat heerlijk!" zuchtte ze.

„Mijn naam is Richard Baker," hernam de vreemdeling.

„Ik ben Victoria Jones," zei ze op haar beurt. Maar toen liet ze in een poging om verloren terrein te herwinnen er in een ondoordacht moment op volgen: „Pauncefoot Jones. Ik ben op weg naar mijn oom, dr. Pauncefoot Jones, die met een opgraving bezig is."

Dit sloeg in als een bliksemslag. „Wel, dat is werkelijk buitengewoon toevallig!" riep Richard Baker verwonderd uit. „Ik ga juist naar hem toe. Het is hier geen vijf-en-twintig kilometer vandaan. Ik ga hem namelijk assisteren bij zijn opgravingswerk. U had het niet mooier kunnen treffen!"

Vic dacht dat zij een klap op het hoofd kreeg. Zij voelde zich volkomen knock-out. Zo volkomen, dat het enige seconden duurde voordat zij een mond open kon doen. Zwijgend, bedeesd volgde zij Richard naar de auto.

„Dan bent u zeker de anthropologe," hernam Richard, die voor Vic plaats maakte op de achterbank. „Ik had al gehoord dat u komen zou, maar ik had u nog niet zo vroeg in het seizoen verwacht."

Hij bleef even staan om allerlei potscherven uit zijn zakken op te diepen. Nu begreep Vic, dat hij die stukken had opgeraapt bij zijn onderzoek van haar heuveltje.

„Het ziet er volkomen uit naar 'n Tell," zei hij op de heuvel wijzende, „Maar zonder bijzondere kentekenen, voorzover ik zien kan. Laat-Assyrisch waarschijnlijk...... 'n beetje Parthisch, met enkele goede ringbases uit de Kassietische perioden." Met een lachje liet hij er op volgen: „Ik vind het aardig, dat u ondanks uw ellende toch uw oudheidkundige roeping niet ontrouw is geworden en een Tell bent gaan bekijken!"

Vic deed haar mond open en dicht. Hoe minder ze verder zei, des te beter. De chauffeur startte op dit moment gelukkig de wagen.

Als ze bij het hoofd van de expeditie kwamen, zou zij onmiddellijk ontmaskerd worden. Maar dat kon beter dáár gebeuren onder aanbieding van haar excuses voor haar brutale leugen dan dat zij hier midden in niemandsland aan meneer Richard Baker alles opbiechtte.

In het ergste geval zouden ze haar naar Bagdad terugsturen. Maar misschien, bedacht de onverbeterlijke Vic, krijg ik onderweg nog wel een helder idee. Wie weet is die dr Pauncefoot Jones ook een gemakkelijker man dan deze Richard Baker met zijn hautaine manieren en zijn ongeloof in haar waarachtige avonturen.

„We rijden niet door Mandali!" kondigde Baker aan, zich op de voorbank omdraaiende. „We snijden een eindje door de woestijn af om er eerder te zijn. Het is anders niet gemakkelijk de kortste weg te vinden, als je geen oriënteringspunt hebt."

Even later zei hij wat in het Arabisch tegen de chauffeur en toen verlieten zij de weg en stuurden hun wagen de wijde vlakte in. Na geruime tijd te hebben doorgereden, slaakte Richard Baker een uitroep van voldoening. „We zijn op het goede spoor!'

Vic kom met de beste wil niets van enig spoor zien. Maar het duurde niet lang of zij herkende afdrukken van autobanden in het zand. Op hetzelfde ogenblik liet Richard de wagen stoppen.

„Hier krijgt u iets te zien, wat u nog nooit heeft gezien!" kondigde hij op veel belovende toon aan.

Vic zag twee Arabieren naderen, die langzaam voortstapten langs het karavaanspoor. De ene torste een houten bankje op de rug, de ander een gevaarte dat op een kleine piano leek.

Richard riep hun iets toe en de mannen straalden van plezier. Richard haalde sigaretten voor de dag en er groeide iets van een feestelijke stemming. Toen keerde hij zich tot Vic. *(Wordt vervolgd)*

Oud-President Herbert Hoover

HERBERT HOOVER

Een leven in dienst van de wereldgemeenschap

Herbert Hoover, de 84-jarige Republikeinse oud-president van de Verenigde Staten, heeft onlangs een boek gepubliceerd over de Democratische president Woodrow Wilson, die hij gediend heeft als adviseur in de moeilijke jaren, die volgden op de Eerste Wereldoorlog. Onlangs heeft hij president Eisenhower vertegenwoordigd op de officiële dagen van de Verenigde Staten op de „Expo 1958" te Brussel.

Onder het politieke systeem van de Verenigde Staten zijn de Democraten en Republikeinen elkaars tegenstanders aan de stembus. Herbert Hoover echter heeft politieke partijmotieven opzij gezet om zijn land te dienen, toen hij president Wilson als adviseur bijstond en bij vele andere gelegenheden gedurende een regeringsloopbaan van meer dan 40 jaar.

Hij heeft gedurende de langste tijd van zijn publieke diensten, waaronder het presidentschap van 1929 tot 1933, geweigerd een honorarium te ontvangen. De weinige gelegenheden, waarbij hij een beloning ontving, werd dit afgedragen aan een of ander goed werk.

De wees Herbert Hoover, die hard heeft moeten werken in zijn jeugd om zelf voor zijn opleiding te zorgen, had vóórdat hij 40 jaar werd, zich een fortuin en wereldreputatie verworven als een briljante mijningenieur. Dankbaar voor de gelegenheid, die de Verenigde Staten hem geboden hadden, voelde hij het als een voorrecht zijn land te dienen, zonder te denken aan financiële vergoeding, maar hij wist maar al te goed, dat velen in het openbaar leven zijn standpunt omtrent financiën niet konden overnemen.

In zijn boek „The Ordeal of Woodrow Wilson", verklaart hij, dat hij meer dan een trouwe supporter van de Democratische leider is geweest. Hij was een vurig bewonderaar van Wilson als mens en van zijn idealen voor wereldvrede en wereldbroederschap. Toch is Hoover steeds trouw gebleven aan zijn eigen Republikeinse Partij en blijft hij steeds haar program steunen.

Het boek behandelt de jaren 1915 tot 1921 en is voornamelijk gebaseerd op de persoonlijke herinneringen, omdat Hoover geleefd en gewerkt heeft temidden van veel van de feiten, die hij vertelt. Bovendien had hij toegang tot vele dokumenten, die niet toegankelijk waren voor andere biografen van Wilson.

Hij schreef over de kwaliteiten van Wilson, die hij het meest bewonderde: „Hij was een man van onwrikbare moraal. Hij was meer dan alleen een idealist: hij was de verpersoonlijking van het idealistisch erfgoed van het Amerikaanse volk. Hij bracht geestelijke concepten naar de vredestafel. Hij was een geboren kruistochter."

Het boek beschrijft veel van de arbeid, die Hoover zelf verricht heeft gedurende de periode van steunverlening en wederopbouw voor een met hongersnood en ziekte geslagen wereld. Het vertelt van zijn werkzaamheden als voorzitter van de „Belgian Relief Commission", als „Food Administrator" onder het bewind van Wilson, als Geallieerd Administrateur voor Steunverlening na de oorlog en als adviseur van de president op de vredesconferentie te Parijs.

In levendige détails werd dit verslag uit zijn eigen archief over die periode, die meer dan anderhalf miljoen dokumenten beslaat over de oorlog. Het was gedurende zijn nauwe betrekkingen met de volken van Europa, dat Hoover de volle waarde besefte van het verzamelen van contemporaire dokumenten en gegevens uit de eerste hand voor een „magazijn der geschiedenis".

In 1915 richtte hij het „Hoover Instituut en Bibliotheek over Oorlog, Revolutie en Vrede" op, verbonden aan de Leland Stanford University te Palo Alto, Californië. Miljoenen dokumenten, vele waardevol en onvervangbaar, zijn thans ondergebracht in de 285 voet hoge bibliotheek-toren van het gebouw en zijn bereikbaar voor geleerden en onderzoekers uit de gehele wereld

Hoover heeft langer geleefd dan welke president van de Verenigde Staten ook, sinds James Madison die in 1836 op 85-jarige leeftijd stierf. (John Adams en Thomas Jefferson, die respektievelijk 90 en 83 werden, zijn de enige gewezen presidenten, die ouder zijn geworden. Zij stierven op dezelfde dag, 4 juli 1826, precies een halve eeuw, nadat zij de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring hadden getekend.)

Herbert Hoover schrijft zijn lange leven toe aan „het altijd bezig zijn aan een of ander produktief werk". Hij werkt 12 tot 14 uur per dag, dicht bij het instituut, dat hij heeft opgericht en dat zijn naam draagt in een apartement te San Francisco, dat uitziet over de schone baai van deze stad. Sinds de dood van zijn vrouw in 1944 brengt hij de winter door in New York, waar hij zich met talrijke zaken bezig houdt, waaronder het werk voor misdeelde kinderen, een werk, waarin hij zeer geinteresseerd is geweest sinds de Eerste Wereldoorlog.

Hij heeft twee zoons, Herbert Hoover Jr te, San Marino, Californië en Allan Hoover te Greenwich, Connecticut.

Thans is hij bezig aan een werk dat drie delen zal beslaan en waarin hij zijn arbeid beschrijft tot leniging van de hongersnood en andere rampen.

De vroegere president ontvangt dagelijks nog veel bezoek en vind nog tijd om naar de baseball-wedstrijden te gaan, te vissen, canasta te spelen en iedere dag te wandelen

Herbert Clark Hoover, de 31e president van de Verenigde Staten werd in een kleine stad in Iowa geboren in 1874. Zijn vader, de dorpssmid en zijn moeder, stierven toen hij 11 jaar oud was. Hij werkte op een boerderij en later op het kantoor van een oom, teneinde zelf zijn studie te kunnen bekostigen en studeerde tot laat in de nacht, om zich voor te bereiden op zijn toelating tot de Stanford Universiteit.

Tijdens zijn studie moest hij zijn brood verdienen met het bezorgen van kranten, werken in een wasserij en type-werk.

Nadat hij in 1895 het Ingenieursdiploma had behaald, werkte, hij ruim een jaar als arbeider. Toen begon hij zijn loopbaan als mijningenieur. Dit bracht vele buitenlandse reizen met zich mede. Zijn eerste ervaring met noodtoestanden deed hij op, toen hij in 1899 tijdens de boksersopstand in het belegerde Tientsin werd vastgehouden. Hij hielp de voedsel- en watervoorziening van de stad organiseren en deed er kostbare ervaring op voor zijn arbeid in 1914, toen hij het Amerikaans Hulp Comité moest organiseren, dat 120.000 Amerikanen uit het door de oorlog geteisterde Europa naar de Verenigde Staten moest overbrengen.

Toen werd hem door Koning Albert van België gevraagd om voorzitter te zijn van het Belgisch Hulpcomité. Hij was verantwoordelijk voor de zorg en voeding van de bewoners van bezette België en Noord-Frankrijk. Deze diensten zette hij voort, toen Amerika in de oorlog werd betrokken en aanvaardde tevens de aanstelling door president Wilson als „Food Administrator" van de Verenigde Staten.

Als direkteur-generaal voor hulpverlening onder de Opperste Economische Raad na de oorlog, regelde hij in een jaar de invoer en distributie van voedsel en andere benodigdheden voor 200 miljoen mensen in 21 Europese landen. Hij organiseerde ook een speciale dienst voor de zorg van 10.000.000 gebrekkige of ondervoede kinderen.

In 1921 werd hij benoemd tot minister van handel, doch zette zijn aktiviteiten van hulpverlening voort, waaronder de distributie van voedsel en medikamenten namens het Amerikaanse volk in het door de hongersnood geteisterde Rusland en hulp bij gelegenheid van de overstromingen van de Mississippi in 1927.

Benoemd als kandidaat voor de Republikeinse Partij werd hij in 1928 gekozen tot president van de Verenigde Staten. Hij ondersteunde het Kellogg-Briand Pakt voor de Vrede van 1928 en de Derde „White House Conference on Child Welfare" in 1930.

Nadat hij in 1932 door Franklin D. Roosevelt werd opgevolgd, keerde hij tot het privé-leven terug. Van meer dan 80 Amerikaanse en buitlandse universiteiten kenden hem onderscheidingen toe.

Na de Tweede Wereldoorlog droeg president Harry S Truman Hoover op een wereldreis te maken — als een eerste stap tot de verlichting van de hongersnood in vele landen. Reeds over de 70 reisde Hoover 38 landen af en het rapport, dat hij opstelde over de na-oorlogse voedselsituatie, werd ten grondslag gelegd aan de hulp, die de Verenigde Staten schonken aan zo vele door de oorlog getroffen landen over de gehele wereld. Ook droeg het rapport bij tot de vorming van het Internationaal Kindernoodfonds, dat voor meer dan 20 miljoen kinderen heeft gezorgd. Twee keer heeft hij aan het hoofd gestaan van een commissie, die ten doel had een studie te maken van de werkzaamheden der Federale Regering en die maatregelen moest aanbevelen voor een efficiëntere organisatie en besparing op openbare uitgaven.

De eerste maal was het president Truman, die hem in 1947 benoemde, terwijl president Eisenhower hem in 1953 aanwees, toen de Senaat een dergelijke commissie had ingesteld met grotere bevoegdheden. Vele van de honderden aanbevelingen van de twee commissies zijn door de regering ten uitvoer gebracht.

Herbert Hoover heeft ook na zijn aftreden als president een diepgaande invloed gehad op het publieke leven in de Verenigde Staten. Hij is zowel bij het volk als in zijn Partij in hoog aanzien door zijn integriteit en onbaatzuchtige bijdragen niet alleen voor het welzijn van Amerika, doch ook van vele andere landen.

Politieberichten

Willemstad. — Om 11.10 uur vond er op de Nikibokoweg ter hoogte van de Bacunaweg een aanrijding plaats tussen een personenauto en een bestelauto. De bestelauto reed al zoekende naar een huisnummer achteruit tegen een gestopte personenauto waarvan de bestuurder nog, echter te laat, claxon signalen gaf. Schade ƒ 25.—.

—x—

Willemstad. — Om 18.40 gisteravond werd kennisgegeven dat op Noord Roosendaal een personenauto tegen een woning was gebotst. De schade: Een houten stijl afgebroken, het asfalt beschadigd, een deur uit het hengsel gerukt en een foto standaard gebroken. Door de bestuurder van de auto werd de deur weer in het hengsel gehangen, waarna hij zonder opgave van identiteit is heengegaan.

— Om 18.20 uur gistermiddag werd gemeld dat de bewoners van een perceel in de Langestraat bijna wegspoelden in verband met de hevige regenval.

Bij aankomst van de patrouille bleek dat genoemd perceel op 1-10-'58 afgekeurd is.

De eigenaars zijn volgens dit besluit gehouden om te zorgen dat het perceel binnen twee maanden na dagtekening ontruimd moet zijn. Nu met de hevige regenval leek de woning wel een zwempoel. In bedoeld perceel woont een moeder met zeven kinderen. Ze verzocht, indien mogelijk, een andere woning toegewezen te krijgen.

De **OUDERCOMMISSIE** van de **JOHAN VAN WALBEECKSCHOOL maakt bekend, dat het bestuur als volgt is samengesteld:**

Hr. A. J. P. Kusters, Voorzitter
Hr. Dr. E. J. van Romondt, plv. Voorzitter
Hr. J. C. Viejou, Secretaris (correspondentie-adres Postbus 490)
Mevr. A. de Haseth Möller, plv. Secretaresse
Hr. J. R. Hoffmann)
Hr. G. C. Statius Quast) Leden
Hr. Ben Smit)

Interview met vijfvoudige wereldkampioen

FANGIO: Nooit zal men mij meer aan het stuur van een racewagen zien

Rotterdam. — Wij lazen in de „Maasbode": Het enige maanden geleden genomen besluit van de vijfvoudige wereldkampioen-auto-coureurs Juan Manuel Fangio om zich definitief uit de wedstrijdsport terug te trekken en zich geheel aan zijn zaken te wijden, wordt toegelicht in door „Time" en „Sport Illustrated" gepubliceerde interviews met Fangio.

„Nooit zal men mij weer aan het stuur van een racewagen zien", aldus de Argentijn; „kampioenen acteurs en dictators behoorden zich terug te trekken als zij op het toppunt van hun roem staan. Maar slechts weinigen van hen geven er zich rekenschap van op het moment dat de weg voor hen niet langer stijgt maar begint te dalen".

Fangio verklaart dat de wedstrijdsport hem op 47-jarige leeftijd niet meer zegt. Hij heeft er genoeg van. Men zal hem zelfs als toeschouwer niet meer in de buurt van autocircuits zien.

Dit tijdperk van zijn leven is volkomen afgesloten. Hij betreurt het verlies van zijn vrienden die tijdens wedstrijden het leven verloren: „In tien jaar zijn twintig van mijn vrienden aan het stuur gestorven. Onze wedstrijden gaan lijken op bijeenkomsten van oudstrijders, die degenen, die nooit terug zullen komen, maar niet kunnen vergeten".

„De cyclus is gesloten", vervolgt Fangio: „alle groten zijn op de een of andere wijze van het toneel verdwenen. Nu is mijn beurt gekomen. En ik hoop dat mijn voorbeeld een aansporing zal zijn voor de oude ren, die nog racen, zich terug te trekken en de plaats vrij te laten voor de jeugd".

„Tweede te eindigen achter een Ascari of een Fangio is nog een sukses, maar tweede te worden achter een onbekende debutant wiens reakties sneller zijn of wiens gebrek aan ervaring hem verleidt tot het nemen van onnodig risiko, is voor de oudere piloot een harde ervaring. Dat zal mij niet meer overkomen".

„Als ik een raad aan de jongere generatie mag geven", zo besluit Fangio, „dan is het deze: beschouw uw wagen nooit als een simpele machine maar als een volbloed die samen met zijn berijder strijdt en het hem een mooi harmonisch geheel vormt, in mijn geval is het de uiter die het eerst oud geworden is, en meer geblesseerd dan het renpaard".

Dezer dagen vond de openingsvlucht plaats van de K.L.M.-lijn over de Noordpool naar Tokio en Nieuw Guinea. Voor deze eerste vlucht, die ongeveer 32 uur duurde, werden diverse voorzieningen getroffen. Zo werden o.a. kimono's en slaapsokken voor de passagiers beschikbaar gesteld.

Groep kinderen arresteerde bandiet

Londen. — Een groep jongens en meisjes uit de Londense voorstad Greenwich, gemiddeld nog geen 15 jaar oud, is er in geslaagd een bandiet die ruim 4500 gulden gestolen had, zijn geld afhandig te maken.

De groep was op weg naar een onbebouwd terrein om daar een andere groep een afstraffing toe te dienen. Uit tekens van uitgezette wachtposten maakten de jongens en meisjes op dat er iets aan de hand was. Zij renden naar een afgelegen steeg en zagen daar een kwitantielooper vechten met een man die hem zijn geldtas trachtte te ontfutselen. De 14-jarige leider van de groep gaf een teken en als één man wierpen de jongens en meisjes zich toen op de rover. Deze sloeg met de geldtas op de vlucht, achtervolgd door de luid schreeuwende groep. De leider schoot intussen met pijlen op de bandiet en slaagde erin deze zo in het nauw te drijven dat de man zijn mes trok en de jongen dreigde de keel af te snijden. Maar Michael — zo heet de knaap wist niettemin de geldtas te bemachtigen, naar een telefooncel te vluchten en de politie te bellen. Na een korte jacht werd de dief toen gegrepen.

Moskou. — Afgevaardigden uit echt communistische landen, waaronder de Sovjet-Unie, hebben verzocht om betere Oosteuropese jazz ter bestrijding van de Rock 'n Roll. Een desbetreffende resolutie werd op een congres te Praag over lichte en dansmuziek aangenomen.

ELINKWIJK volgend jaar naar SURINAME ?

Utrecht. — Het is niet denkbeeldig dat Elinkwijk het volgende jaar naar Suriname gaat. Met vier Surinamers in de ploeg, namelijk de gebroeders Humphrey en Frank Mijnals, Michael Kruin en Charlie Marbach, en een zich nog steeds uitbreidende Surinaamse aanhang beschikt de Utrechtse club over goede relaties in de West.

Men zou daar graag de vier „Nederlandgangers" weer eens in aktie zien en vanzelfsprekend stellen de het zeer op prijs in hun Vaderland enkele wedstrijden te spelen. De financien spelen bij deze plannen natuurlijk een gewichtige rol. Elinkwijk zelf is niet in staat in de kosten bij te dragen. Deze zullen dus geheel voor Surinaamse rekening moeten komen. Daarover worden thans besprekingen gevoerd. In Elinkwijkkringen is men van mening, dat er een behoorlijke kans bestaat dat de trip doorgaat, uiteraard na afloop van de competitie 1958/59.

Aanstaande zondag blauw-wit — Elinkwijk.

De ministers Emanuels en Pos zullen, zoals gemeld, aanwezig zijn bij de competitie voetbalwedstrijd Elinkwijk — Blauw Wit op zondag 9 november. Mr Emanuels zal de aftrap verrichten.

Radio Nederland Wereldomroep zal zondag tussen 12.55 en 14.55 uur G.M.T. op golflengte 1171 M, 25.610 KHZ, een verslag van deze wedstrijd uitzenden. Reporter is Dick van Rijn. Naar werd vernomen, zal te Paramaribo de AVROS de uitzending van de Wereldomroep relayeren.

Na afloop van de wedstrijd zullen de ministers aanzitten aan een banket.

Het einde van een lange loopbaan als drinkebroer

Londen. — De rechtbank te Derby (Engeland) heeft aan James MacCormack, een 51 jaar oude Ier, de toegang tot alle café's in Groot Brittannië verboden.

Aan het einde van een lange loopbaan als drinkebroer moet „Jim" zich voor de 40ste keer — de tweede in één etmaal en de 13e dit jaar — verantwoorden wegens openbare dronkenschap. Eens te meer was hij bezweken voor de verleiding van zijn dagelijkse tien liter bier. Gebruikmakend van een 86 jaar oude verordening „verbande" de rechtbank hem uit alle „pubs" in Engeland en zijn foto werd aan alle vergunninghouders toegezonden, die zich bloot stellen aan een boete van 20 pond sterling, wanneer zij zijn cliëntele op prijs zouden stellen.

MacCormack drinkt thans melk, maar merkt met bitterheid op, dat de rechtbanken „strenger tegenover hem zijn dan tegen de Ierse verzetsstrijders".

Terug naar de Middeleeuwen ?

Den Haag. — Sedert kort kan men in een der Scheveningse Bars voor de prijs van vier gulden een op het vuur geroosterde kip voortgezet krijgen, zonder mes en vork en kamen in het geroosterde kippevlees bijten met alleen gebruik van een paar vette knuisten. Waarschijnlijk wil men de sensatie verwekken van een teruggang naar de eetgewoonte van vóór de middeleeuwen.

Om een kleurige apenbroek

Belgrado. — Een Zuid-Slavische boer zal voor de rechter worden geleid, omdat hij uit hartstocht voor kleurige kledingstukken de broek van een chimpanzee uit een circus had gestolen. De man sloop 's nachts de tent van de aap binnen, nam de broek mee en liep de volgende dag met dit kledingstuk aan door zijn dorp. De man werd naar het circus gebracht, waar de aap de man te lijf ging om zijn broek te heroveren. De politie moest het tweetal scheiden.

De gevolgen van een kwajongensstreek

Londen. — Een tienjarige meisje werd gewond, een meisjesschool moest worden ontruimd en vier riooldeksels vlogen door de lucht doordat een jongen een stuk vuurwerk in een Londense gaslantaarn had aangebracht. Door het afgaan van het vuurwerk was een lek in een gasleiding onstaan. Voor de reparatie moest het gas worden afgesneden en een straat worden opgebroken.

JOHNNY BUSSO versloeg JOE BROWN

New York. — In een wedstrijd waarin de titel niet op het spel stond, versloeg de 24-jarige Amerikaanse bokser Johnny Busso de wereldkampioen lichtgewicht Joe Brown op punten.

Het was een snel en keihard gevecht, waarin Busso duidelijk de meerdere was van zijn geroutineerde, 32-jarige tegenstander.

Het verlies eindigde een sinds 1954 bestaande „winning-streak" voor Brown.

De beslissing was unaniem.

Rabat. — Marokko en communistisch China hebben bekend gemaakt, dat zij besloten hebben diplomatieke betrekkingen aan te gaan. De diplomatieke vertegenwoordigers zullen op een nader overeen te komen tijdstip uitgewisseld worden.

Houd steeds spelende kinderen in het oog. Er gebeuren veel ongelukken met kinderen, wees daarom dubbel op Uw hoede.

Ver. voor Veilig Verkeer

Man in Winterswijk poogde zijn vrouw te doden

Winterswijk. — Een 36-jarige prokuratiehouder uit Winterswijk heeft tegenover de politie bekend zijn vrouw van het leven te hebben willen beroven. Hij deed deze bekentenis na een verhoor van drie uur, het eerste, dat de politie hem had kunnen afnemen, nadat de man geheel overstuur in het R.K. ziekenhuis te Winterswijk was opgenomen.

De man heeft toegegeven, dat hij van plan is geweest zijn vrouw met een hamer buiten bewustzijn te slaan en haar daarna voor de geopende gaskraan te leggen, teneinde de indruk te vestigen, dat zij zelfmoord zou hebben gepleegd. De slag met de hamer kwam echter niet hard genoeg aan. De man heeft vervolgens geprobeerd haar te wurgen, maar zij slaagde erin naar de buren te ontkomen.

Nederlands bondselftal tegen team van Zuid-Afrika

Den Haag. — Het Nederlands Bondselftal, dat op woensdag 12 november te Eindhoven een lichtweedstrijd speelt tegen het team van Zuid-Afrika, is als volgt samengesteld: doel: Pieters Graafland (Feyenoord), achter: Wiersma (PSV) en Kuys (NAC), midden: Van Wissen (PSV), Kraay (DOS), en De Koning (Sparta). Voor: Lazeroms (NAC), Lenstra (Sp. Enschedé), Kruiver (PSV), Van der Linden (DOS) en Bouwmeester (NAC).

Meisjes bedreigden Voetbaltoto

Londen. — 63 meisjes hebben een zit-down-staking bij een van de grootste voetbal-pools van Engeland gehouden. Zes uur lang zaten zij achter hun bureaus in een kantoor van Littlewoods te praten, te lezen en te breien — terwijl de stapel binnenkomende post hoe langer hoe hoger werd. Bang voor de woede van de wedders, kapituleerde de direktie tenslotte. Zij zegde de geëiste salarisverhoging van 5 shilling per week toe. Het werk werd hervat en er werd voor gezorgd, dat het kwart miljoen formulieren, dat wekelijks op dit bijkantoor ontvangen wordt, op tijd was afgewerkt.

Bangkok. — Ruim 100 personen, die ervan worden verdacht communist te zijn, zijn, sedert maarschalk Sarit aan de macht kwam, in Thailand gearresteerd, aldus is van bevoegde zijde te Bangkok vernomen.

NA MAANDENLANGE FELLE STRIJD

Mr. A. H. ROOSE Schaakkampioen van Curaçao

Willemstad. — Na enkele maanden felle strijd is het persoonlijk kampioenschap van Curaçao gewonnen door mr Roose van de S.V. dr Max Euwe. Het pad van mr Roose is echter niet over rozen gegaan, want het kampioenschap heeft aan een zijden draadje gehangen.

Het was een felle strijd tussen de heren Thomas (kampioen 1957), Zonenschain, die sedert jaren een belangrijke rol speelt in het Curaçaose schaakleven, en de nieuwkomer mr Roose.

Reeds in de eerste ronde leed Roose een volkomen onnodige nederlaag tegen Thomas, die op zijn beurt door de outsider Berend verrast werd.

Zonenschain laveerde prachtig tussen de twee grote rivalen door en met nog twee ronden te spelen, stond hij fier aan de kop met een ½ punt voorsprong op Thomas en Roose.

Maar in de laatste ronden moest hij nog boksen tegen deze twee heren. Beide partijen werden na felle strijd afgebroken. De partij Thomas — Zonenschain in een geheide remisestelling, maar de partij Roose — Zonenschain was een bijzonder moeilijke stand, iets gunstiger voor Roose, maar wellicht houdbaar voor Zonenschain. Maar na de hervatting miste Zonenschain op het allerlaatst de beste voortzetting en Roose ging met een heel punt lopen.

Nu stond Tomas voor de zware taak een remise-stelling in winst om te zetten, met het gevolg, dat niet hij, maar Zonenschain, de partij won. Hiermede had Roose de titel binnen met Zonenschain op de tweede plaats.

In de tweede afdeling was het vanaf het begin een nek-aan-nekrace tussen de heren Bronkhorst en Fernan. Weliswaar verloor Fernan van Bronkhorst, maar wist hem later wel in te lopen, met als resultaat beiden 10½ uit 12. Jammer, dat er tussen beide heren geen beslissingspartij gespeeld kon worden wegens het vertrek van Bronkhorst naar Nederland. De heer R. Schouten werd een goede derde.

Prijsuitreiking.

De prijsuitreiking van dit toernooi zal geschieden op de 21 november in het paviljoen Rust & Burgh, waar ook de laatste wedstrijd wordt gehouden om het clubkampioenschap van Curaçao voor 1958 en wel tussen dr Max Euwe I en Curaçao I.

Massa schaak-kamp in hotel Curacao Intercontinental

Willemstad. — Op maandagavond 10 november staat Curaçao een zeer interessante schaakavond te wachten, want dan wordt voor het eerst een massakamp **Olie vs. Stad** gehouden. Iedere schaker van Curaçao, dus ook zij, die niet aangesloten zijn bij een verenigingen, worden hierbij uitgenodigd om dit schaakfestijn mede te maken. De aanmeldingen voor de Olie-schakers kunnen geschieden bij de heer P. Keur, tel. 9 — 2037 en voor de Stad bij de heren H. Soeterboek, Bleenchiweg 5 en I. Moron, Breedestraat (O) 64, tel. 23070. **Deelname gratis.**

Een ruime zaal is voor deze gelegenheid **belangeloos** afgestaan door de beheerder van Hotel Curaçao Intercontinental.

Tripolis. — Libië heeft besloten de grens van zijn territoriale wateren op twaalf mijl van de kust te brengen.

Huwelijksplechtigheden mogen niet aan stijl ontbreken

Vollenhove. — In het Overijsselse plaatsje Vollenhove kampt men niet met een ijskast probleem, maar met woning- of liever schoolnood. In het gemeentehuis doet thans de burgemeesterskamer dienst als schoollokaal daar de machtiging voor de bouw van een nieuwe school uitbleef. Een voorstel om de raadzaal, tevens trouwzaal, te laten fungeren als schoollokaal werd verworpen omdat B. en W. vonden dat de huwelijksplechtigheden niet aan stijl mochten ontbreken. De burgervader is inmiddels naar de zolder verhuisd.